

START

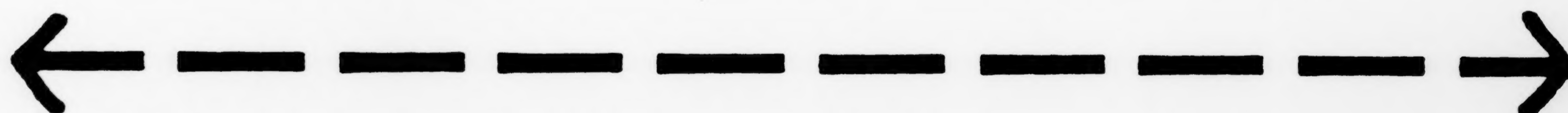

REEL 60

Microfilmed 1990

**University of California
Reprographic Service
Los Angeles, CA 90024-151804**

6 inches

Reduction Ratio 12:1

**National Preservation Program for
Biomedical Literature:**

**Preservation of Persian and Arabic
Medical Manuscripts**

**Funded in part by the
National Library of Medicine
and the
University of California at Los Angeles**

(Contract Number N01-LM-9-3534)

October 1989 - September 1990

**The material on this microfilm
is of varying quality. Portions
of the material may illegible due to:**

Aged paper

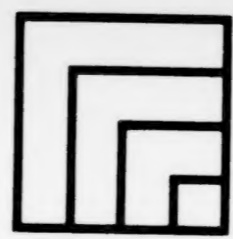
**Foxed, stained, or insect
damaged paper**

Water damaged paper

Glossy paper

Illegible script or faded ink

**Red and purple within the
manuscripts may appear paler.**

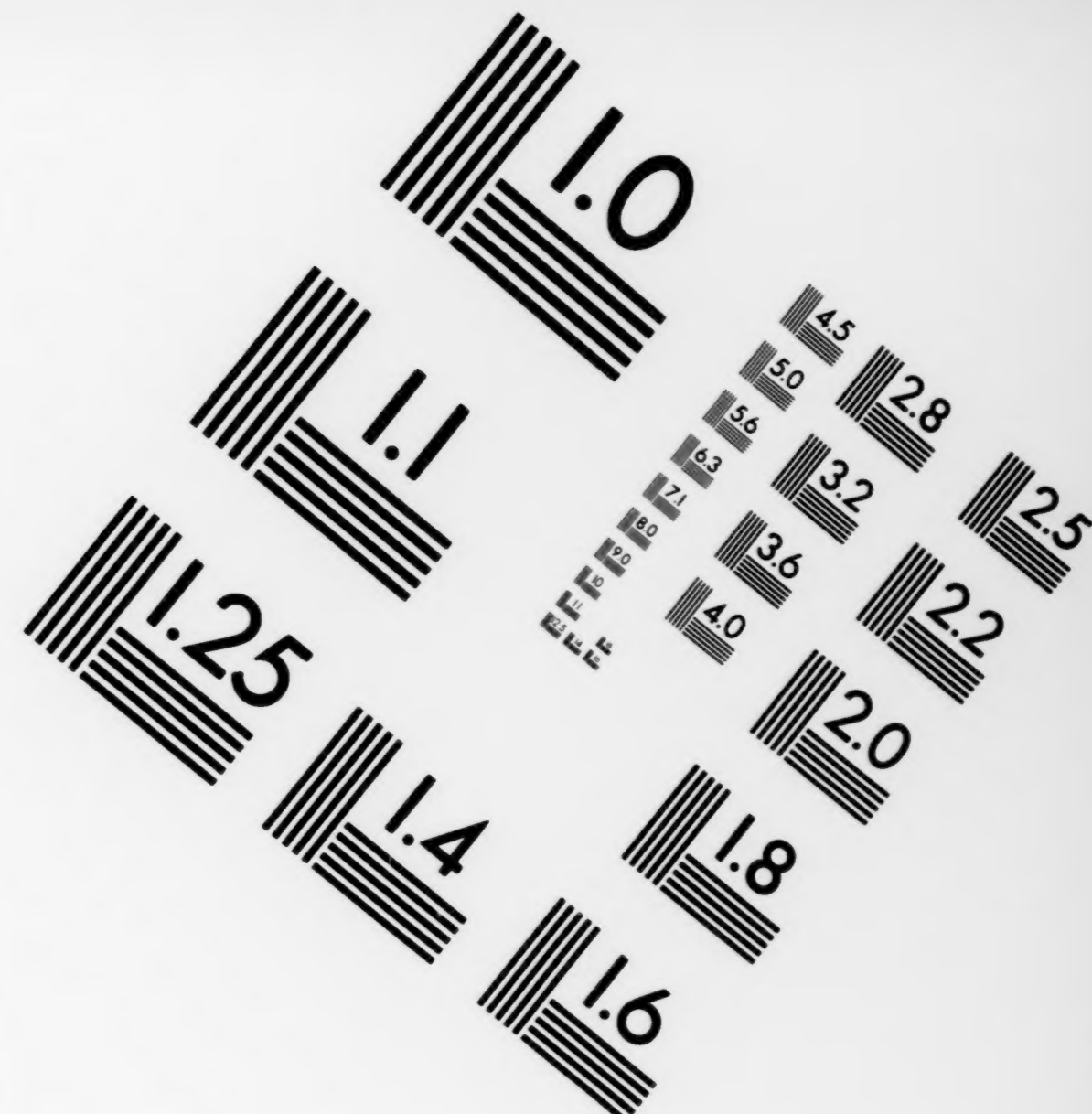
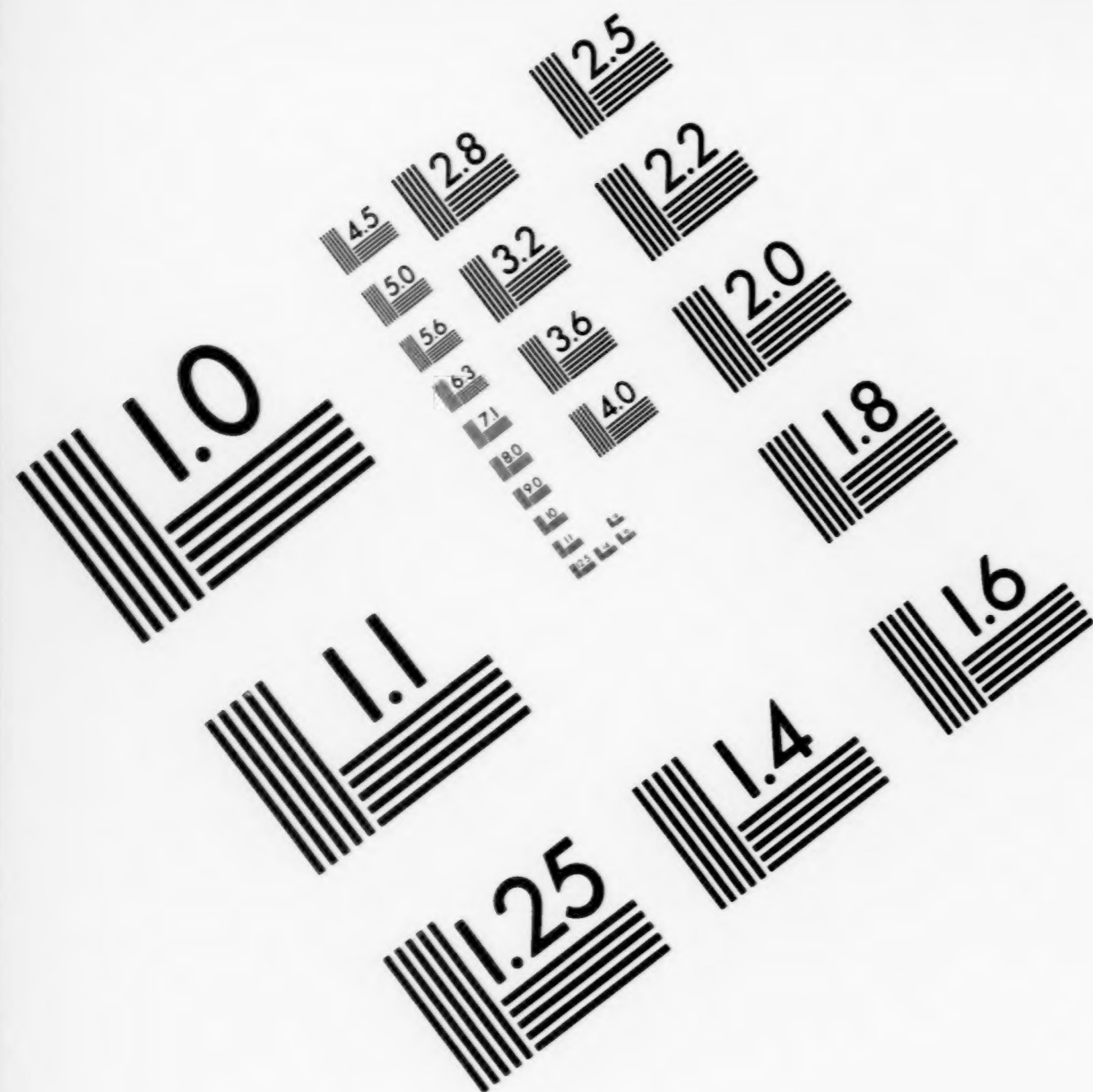

AIM

Association for Information and Image Management

1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910

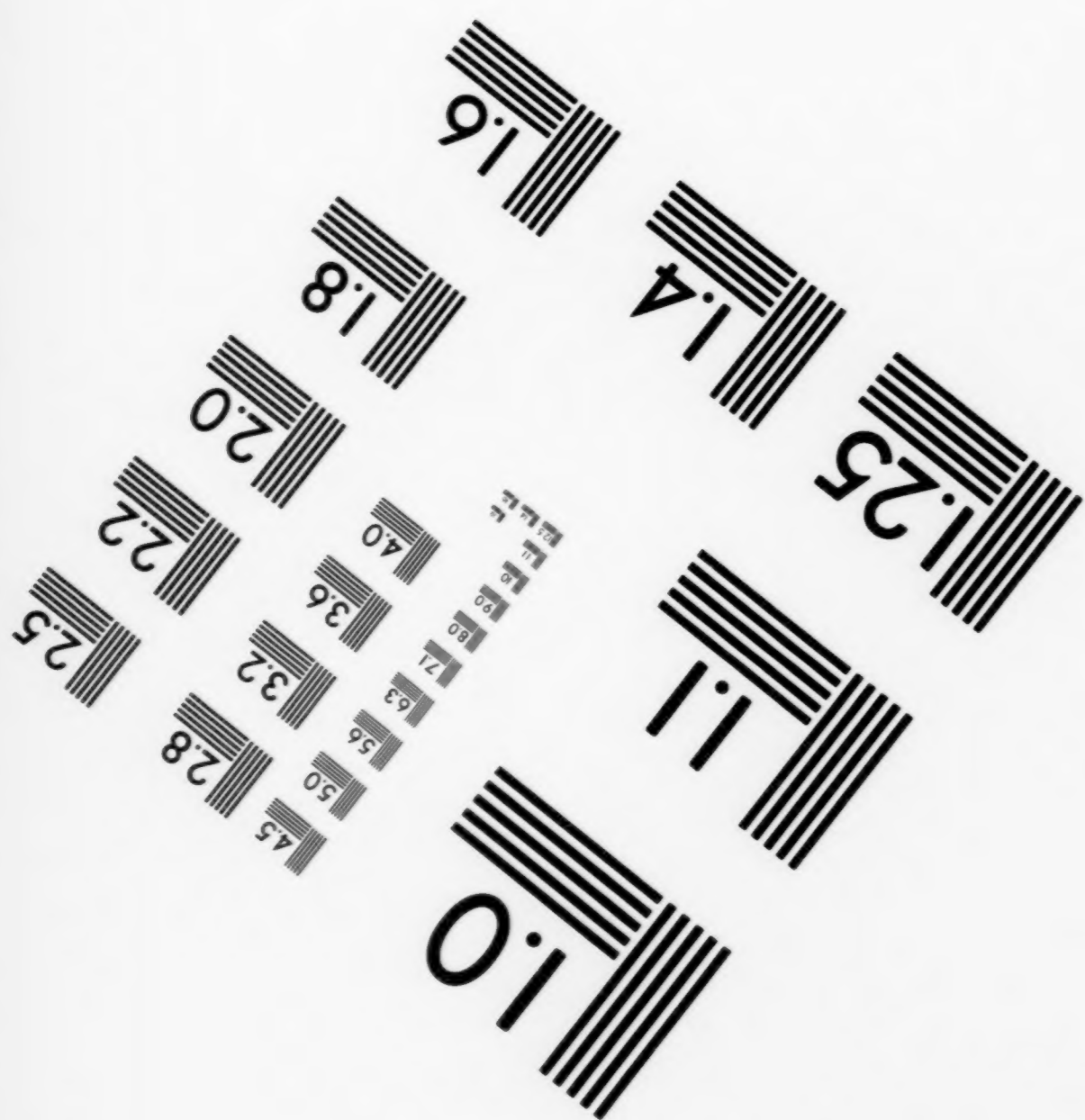
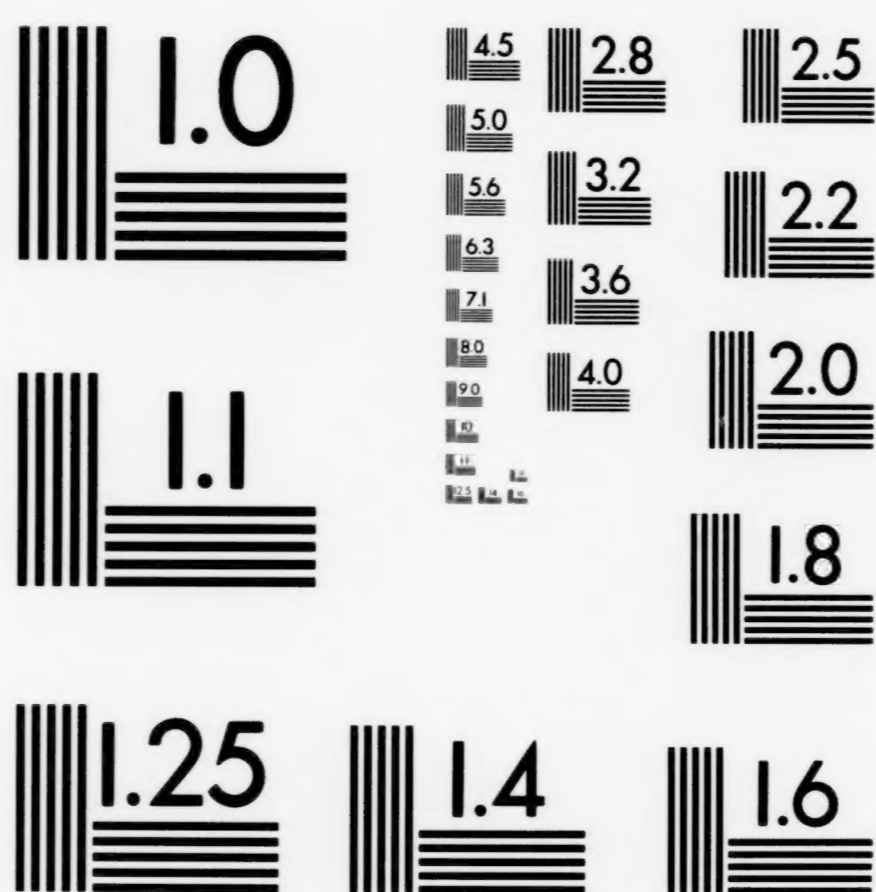
301/587-8202

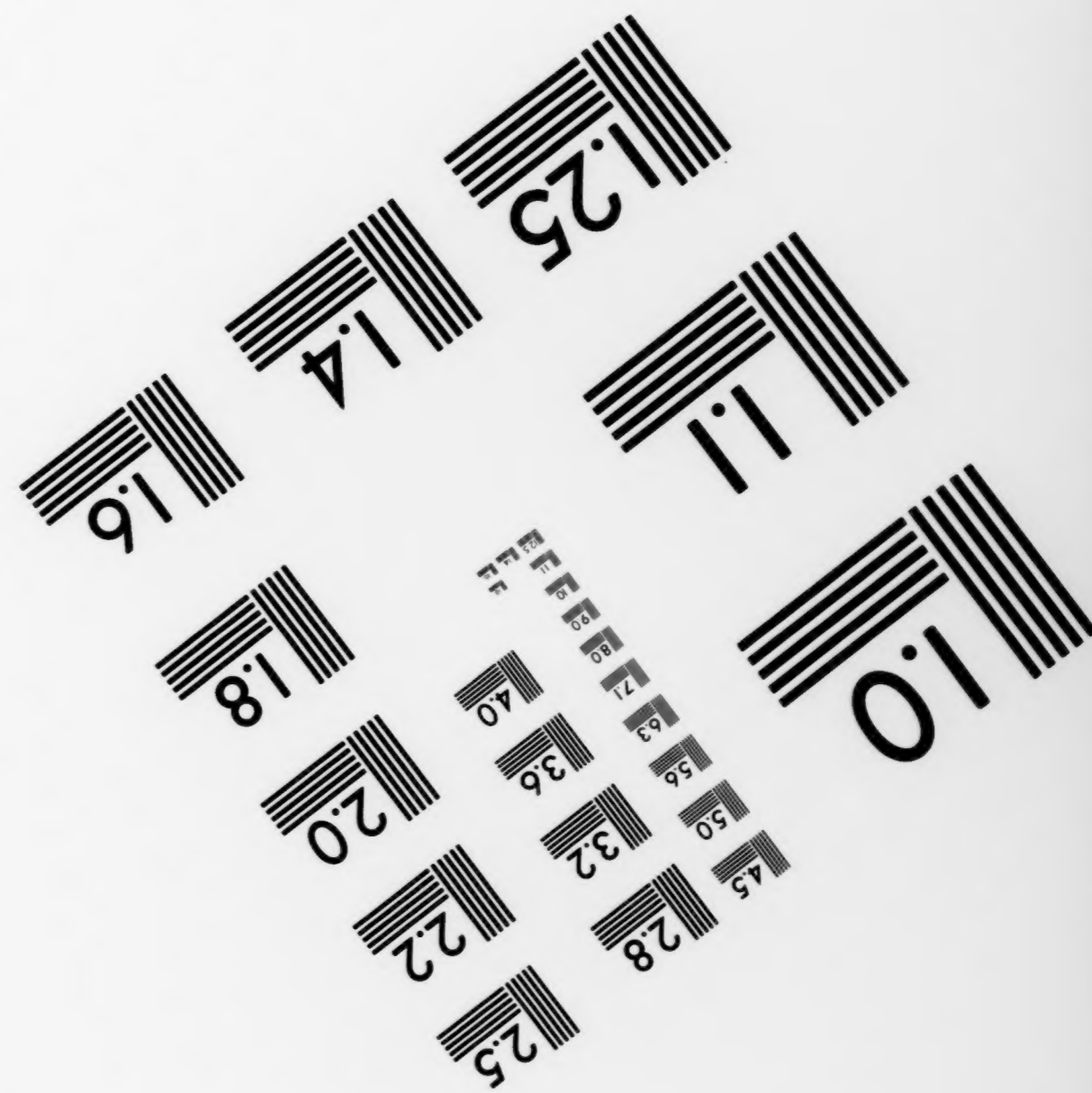
Centimeter

Inches

MANUFACTURED TO AIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

**Los Angeles,
University of California**

Louise M. Darling Biomedical Library

**History and Special Collections
Division**

Persian Medical Manuscript Collection

(Shelved as Ms Collection 60)

**For permission to publish, or obtain
copies of microfilm, write to:**

**History and Special Collections Division
Louise M. Darling Biomedical Library
University of California, Los Angeles
Los Angeles, CA 90024-1798
U.S.A.**

*Ms.
coll.
no.60
RARE

Persian medical manuscripts. -- ca.
1100-ca. 1900.

150 v. ; 15 x 8-38 x 24 cm.

Entire collection microfilmed as part
of a National Library of Medicine
preservation project: the preservation
master negative is at NLM; the printing
master negative is at the University of
California's Southern Regional Library
Facility; a positive copy is housed in
the UCLA Biomedical Library's History
Division.

Formerly a part of: Near Eastern
manuscript collection, Dept. of Special
Collections, University Library,
University of California, Los Angeles,
and assigned accession no. 1117.

Transferred to the History Division
of the UCLA Biomedical Library in

CLU-M ejf 891113

CLUHsl SEE NEXT CRD

*Ms.
coll.
no.60
RARE

Persian medical manuscripts. ... ca.
1100-ca. 1900. (Card 2)

March, 1986.

Finding aids: Annotated and indexed
list available in library: Richter-
Bernburg, Lutz, Persian medical
manuscripts at the University of
California, Los Angeles : a descriptive
catalogue (Malibu : Undena
Publications, 1978)

1. Medicine, Arabic. 2. Manuscripts,
Medical. I. University of California,
Los Angeles. Louise M. Darling
Biomedical Library. History and Special
Collections Division. II. Series: Near
Eastern manuscript collection ; no.
1117.

CLU-M ejf 891113

CLUHsl

Persian Medical Manuscript Collection

Ms. 60

Majmū^ʿä-ye maṣnū^ʿāt, here ascribed to Moḥammad Morād (in the text, fol. 1a, 5; not catalogued in Richter-Bernburg).

(Richter-Bernburg No. 177)

Author: Anonymous

Title: Montakhabo l-aṭebbā^ʿ

(Richter-Bernburg No. 178)

Author: Anonymous

Title: [Mo^ṣālajāt]

(Richter-Bernburg No. 60)

**Author: Yūsof b. Moḥammad
b. Yūsof "Yūsofī"**

Title: ^ṣElājo l-amrāz

(Richter-Bernburg No. 193)

Author: Anonymous

Title: [Taqvīm-e adviā]

75 fols., 240 x 150 mm

coll. 1117
Ms. 60

Masnuath
709-

THE LIBRARY
OF
THE UNIVERSITY
OF CALIFORNIA
LOS ANGELES

CLU-M

یا فتاح یا شهاب یا سائر عقاب

یا فتاح یا فتاح یا فتاح یا فتاح

~~کتاب صحت فرغ~~

بسم الله الرحمن الرحيم قیمت مبلغ دس روپے اس کتاب کی

مجدد و نیکو بعد مرخالی را که وجود بشر را بر کارخانه عنایت خود آفرید
در رنگ آفریده و جهان جهان صلوات بر احمد محمد آن آفرید کارگر شمع
نیت طالبان عنایت را از ظلمت کده عنایت بشاه راه هدایت
در راه یاد بعد ان اضعف العباد محمد مراد کلمه چند در باب مصنوعات
این یونان که در حوضه تحریر آن علوم درج کرده در جلوه ظهور می آرد
مجاہد رقم رنگ آمیزی هر گونه جرم صغلی نماید تا طالبان این صنایع
در آگ و معرفت این صنایعات اطلاع یابند و تکمال رسانند مقصود کلی
مسل شود توفیق الله تعالی و این مجموعہ یکصد و شصت و شصت است که بر یکی
و ات خود را نظر است پسندیده و برگزیده و در جمل تقسیم شده
کصد و چهل فصل با کلام در ساعت مرادید و آن هفت فصل است
تیمیم در ساعت عمل و با قوت و آن چهار فصل است مابقی بیوم
رنگ کردن بلور که چون رنگ عمل و با قوت بود و آن هفت فصل است
مقام اندر جلا دلوین مرادید که چون معنی بطریق اول بود و آن
من کرد و آن چهار فصل است مابقی تقسیم اندر عمل کردن زر و آن بعضی

کتاب صحت فرغ

در قطع کار از بعضی در نوسان و تقاضای وغیره در آن روز فصل است
بسیار در آن خن زرد و زرد و در آن شب بیست و یکم است
سخت فیروزه و الحاشی و در جان و الحاشی قوی و شاد و در کما یوقنون
کردن فلان چهار فصل است اما ششم در رنگ کردن حاج از هر رنگ و آن چهار
فصل است اما ششم در تلو و کرون بلور و رنگ کردن و آن رنگ است
در یک فصل با رنگ ششم اندر رنگ کردن لطافه چینه و اس رنگها بود
بود و رنگه است در رنگها و بیرون بطافه چینه در رنگها با رنگ
بازگرم در آن خن تیغ با رنگه در خون بیرون و در آن با شاد و
بکنز و اینها را بیرون از حاج است و چهار نوع است در دو فصل
با رنگ ششم در آن تیغ و بیکان و سر سبز و چمن و شمن از آن رخ نور و
مرغ به شود در آن ضایع شود و هر یک از آن چهار نوع است در دو فصل
با رنگ ششم در آن و در هر یک از آن با شاد و از آن با شاد و از آن
بیرون و آن چهار نوع است اما ششم در معدن حاج مناسبت رنگ
و آن دو فصل است اما ششم اندر حاج هفت رنگ غیر از هر دو
دست نند و غیره هفت رنگ لطیف بود و آن هفت رنگ است
که در آن در چمن سگرف رود و سگرف رنگه و سگرف را در آن
مصفا و سگرف قریب و قریب و قریب و آن هفت نوع است در آن
با رنگ ششم در آن که در آن که در آن که در آن که در آن که در آن
غز که در آن که در آن که در آن که در آن که در آن که در آن که در آن
و آن هفت نوع و تقاضای رنگها قوه در آن سبز و سبز و سبز و سبز

در آن روز

و رنگها مصفا و تقاضای قریب رود کار فیروزه و رنگها تقاضای و هر یک است
گفته آمدن سه فصل است اما ششم در آن سخت خن در خوردن حاج
در خوردن سگرف سبز یا غیره است و آن سه فصل است اما ششم در آن
در آن سگرف سبز یا غیره است و آن سه فصل است اما ششم در آن
کوزه جهت سگرف بخاش و ساخن جاه و فرخنت حل مرور و غیره و آن
در خوردن در سگرف با کل حکمت و قلعند و قلعند و قلعند و قلعند
بها خن جهت سگرف در خوردن سگرف در سگرف کار با سگرف سبز یا
نشود و آن چهار فصل است اما ششم در آن سگرف در آن سگرف از کوزه
رغز و مانند و آن یک فصل است اما ششم در آن سگرف در آن سگرف
کار آمدن حاج فصل است اما ششم در آن سگرف در آن سگرف و فولد و آب
در آن طایفه گویند و آن سگرف فصل است اما ششم در آن سگرف در آن سگرف با
لبنینه و گندم مسخر اطلس خن کلبینه یا کلبینه در آن با سگرف سبز یا
فلان خرنه یا در آن و آن در آن فصل است اما ششم در آن سگرف در آن سگرف
و لغز و غیره جهت آنش و در قلعند و شمشیر و شمشیر و قلعند و
در آن سگرف در آن سگرف در آن سگرف در آن سگرف در آن سگرف در آن
بوی سگرف در آن سگرف در آن سگرف در آن سگرف در آن سگرف در آن
بیر و زال شود و آن هفت نوع است و چهار فصل است اما ششم در آن
سعداب کالینر و سعداب ریش و سعداب کل سبز و آن یک
فصل است اما ششم در آن سگرف در آن سگرف در آن سگرف در آن سگرف
و کوزه با سگرف و سگرف در آن با سگرف و سگرف در آن سگرف

در آن روز
۱۹۲۰
نوروز

در آن روز

در آن روز
سگرف

افکنند

و طوطی از آب و نه از آتش زبان برسد بعد و نموده و در آن روز
 بنه دانه در خلیطه کشند و این دانه ها را غلطان در آن میان و یک روز
 با نند تا جلا گیرد پس برون آورند تا در میوه کوفته بخورند مرغ و هند و اورا
 بدو انداخته است خود آنکه دورا بکشند و در صورتی که بریان کند و سرور
 بگذارد تا سر و نو بوئی اولی که فم برون آوردن فرمان رنده بر هر که
 نوبه لایق بود در غایت لطافت گویم به از معدنی اما م از آن تا
 پس ازین موارید باید به هر یک مرغ بکشد تا به بیشتر از آن چون از نو طوطی
 برون آید از آن حکایت سوراخ کند و جابه خواهد در سگ کشنده نگار داند
 و صاحب آن در ساختن موارید بود که فرستاید و در روزی که ماکه بگوید
 ماک و در فارور و سوراخ کشند و آب ترنج و لیمون و سر و ماز و سر آن کنند
 در شب به بنزد و در آفتاب بند و هر روز در وقت که بنزد چون آنها در خورد
 مدد کند تا آنگاه هر صل بود و در وقت روز شب با نشت بگردد و در حال
 شده باشد محلول در گمانه صبح کند و کلان در ماز و در آن روز
 خواهد کرد و در آن کاف بنزد و فرود آمد تا در روز اولی که بنزد در کاف
 در بنزد بین منوال با همه مرتب بود و با هر یک بکشد و در سگ
 بند و کرا و کجا به بنزد چون ماز و سگ بود مس از لیره ماز و سگ
 از آن سوراخ کند آنکه در آن سوراخ کافین فارغ شود و ماز در مایه فرستد
 شکم او را مال شود و در روزی که در شکم مایه بنزد چوب باشد
 و در صورتی که بنزد و سرور او در کوفته و در ماز را به از کاف
 بند و در مایه که بنزد ماز در آن صفت که اندام صحت بود و در آن روز

در آن روز

صفت کوه ماز و در روزی که خورد و با کوزه نموده خاکم از روی صبح در شب باشد
 بر ماز و کوه که بنزد با کوزه و اندر شب کشند و در آن روز خورد و در آن وقت
 ماز و کوزه ترنج کشند و سرشته استوار سازند و در آن روز ماز و کوزه ترنج
 بعد از آن موارید در حریر با کوزه کشند و آن حریر را در میان کوزه کشند تا کوزه
 ختم به بند ماز خاکم موارید صلیب بکشند و در آن زمان ماز و کوزه خاکم بود
 به کله ای که بنزد و مقدار کله خواهد بر مثال موارید به بنزد و در آن روز
 نوبه ماز یک نوبه بنزد از زمان وقت بر وقت بدست نوان از وقت یک یک
 در سینه کشند و در آن روز ماز و کوزه خاکم بود و در وقت که بنزد در سینه
 کرد و در میان ماز کوزه و کاسان را بخورد و در آن روز ماز و کوزه خاکم بود
 از ماز و کوزه آنگاه در شکم مازان باید بود بعد برون آوردن ماز
 نوبه از آن ملک و آن در بنا اندر میان نوبه مازان بند و کوزه و کوزه خاکم
 سر و ماز و کوزه ماز و کوزه و در آن روز ماز و کوزه خاکم بود و در وقت که بنزد
 از کوزه ماز و کوزه ماز و کوزه و اسنادان را به بنزد و در آن روز ماز و کوزه
 لغات محراب و سلام فصل ششم و عدل از آن صفت موارید صحت
 و سرور ماز و کوزه اسنادان گفته اند که است ماز و موارید و در آن روز
 در کوشن فصیح و با کوزه ماز و کوزه ماز و کوزه ماز و کوزه ماز
 در آن روز ماز و کوزه ماز و کوزه ماز و کوزه ماز و کوزه ماز و کوزه ماز
 ماز و کوزه ماز و کوزه ماز و کوزه ماز و کوزه ماز و کوزه ماز و کوزه ماز
 صل بود خاکم موم نرم بعد از آن در کاسه صبح کشند و آب صبح کشند
 ماز و کوزه ماز و کوزه ماز و کوزه ماز و کوزه ماز و کوزه ماز و کوزه ماز

از آن

سویج کشند بوزن نقره و بیرون و بر اندازند که جهت کشیدن طلا
بعد از آن سیر ما زوده از برای به نبرد که کشند و طلا را زنده است بنزد
و بعد از آن که در آب نهند تا وقتی که اثر نرسد و نغذیه در آن نماند
بسیار از خاک کشند و جوز کشند شمال از زنده و موزاد در آن سرور را در آن
بگردانند تا از آن بنیز خاک شده زود بر آید و کشند بعد از آن از کج و لای
را بجز ماسوره فرها کرده در کوبه مایه زنده اندازند و مایه زنده
حوض آب را کشند تا در روز تمام در آن حوض مایه بگذاردند بعد از آن
مایه را از حوض بدر آورند و در آن سرکه گویند و در آن سرکه که در
بگردانند مایه مویس و این عمل بد نظریست که در حقیقت مویس در
صفت فرور آید و این شوره است و خاص است و از همه مخدوم است ماز
موزاد بر روزه چند که خواهد نظر لقی که گفته شده حل کشند و به سرور کشند
کشند و از موم رنگ طوطی که کشند تا سراندر قیاس خواهد کشند بعد از آن
محلولات آن که کشند تا از آن کشند و کانی چند نهند و کانی سرور
کشند تا مایه مکنده و غفله شده باشد یعنی بنور نرم باشد پس از آن
لغاس مویس کوراج کشند یعنی مازه سر مایه و بعد از آن که کشند
خاک شود بعد از آن ماز و قوری که در شب عورت از آن کشند و از آن
باید پس چهار در میان کمر بریزد و در شکم مایه مازه نهند و مایه زنده
نر بریزد و بتور کرم و زود از آن مایه نهند و پس در تنور بر آید و از آن
لای کمر از شکم مایه بیرون آید و طلا را زنده و کوفه بعد از آن بر سر
نظر کشند و آن چهار در آن آب بریزد و کانی چند اندازند تا در شکم

رنگ مویس

رنگ مویس درین دو موضع مایه صفت روز مایه درین کانی مایه این عمل را
غلطانند تا بر آن کوفه و پس برود و چنانکه خیم در آن خیره مایه پس برود
و در رشتن که در جامه خواهد عرضه و از زنده قیمت تمام کشند و لای صفت
نر بریزد و درین عمل صحت است و خوب است و از زنده است مایه دوم
در صحن لغز و با قوت که با کوبه کانی از صفت مایه مایه صفت اول
در صحن با قوت که مایه کشند تا مویس صافی چند که خواهد در اول کشند و
سایه بنه بریزد تا در آن مایه صفت اول و مویس و بنه بریزد چنانچه مویس کشند
درین زنده که بر اندازند و باند و خشک کشند و دیگر باره مایه مایه دوم
بشک بر آید و مویس کشند تا مایه خشک شود و ماز آن کشند و مویس
حل کشند تا صفت مایه مکنده و صفت نرم شود و مایه را با لای و کشند تا در صلا
اندازند و آب بر آن بریزند و مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
از پس مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
سازند و از آن در قیج و مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
در سر آن قدح بریزند و مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
در مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
ان در سر آن بر کمر بریزد و مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
و در شب کشند و در آن کشند تا مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
خواهد مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
سرخ در کشند و مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
در آن کشند تا مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه

صفت اول

انوار

و بعد از آن مایل بود و اگر بعضی از کعبه این مریخ بود یا مخلص چون بگذارد
زرد و اگر با کیفیت بگذارد سیاه شود و رنگ فاسد کند و اگر مار کفار شود
بسیار بود و اگر بگذارد زرد و سیاه باشد و بقیه تمام و اسلام فاسد است
در ساختن فعل بر خاشاک بر لطف و خوش آمد و بسندیده بود و در این نوع
لا محوف خوانند و احتیاط است با این مریخ که شریک صاف و بر او در عمل
روزنه در خوانند و با بند و آب و هفتا عظیم روشنی بود بعد از آن سیاه
و یکی یا کوزه از سنگ و بر برایش منهد و یک گرم بود آن مریخ را
و یک انداز منهد یک گرم بود از آنش بیرون آید و در میان
در مالش حل کرده مانند بندارند و بعد از آن بیرون آید و بگذارد بر آب
مار و کرم کند در آب شب مانده صدف کرده در زمان باشد از آن مریخ
ان سنگ تبلو چهارم است عظیم آید اگر کثیر باشد بعد از آن کثرت هم از آن
تاب بقیه یک عفت تمام بگذارد و بیرون آید و بیرون خدا و در عمل
با قوت زمانه گرفته باشد هر جا که خواهد که با بند بر لطف باشد
با سیاه بگذارد و بعد از آن مریخ را بر مریخ قدیم بود و مار و کوزه
کرد و آن چهار نوع است فصل اول در مریخ بود و در مریخ است
کرد و مار و نوا نوبی و مریخ و کوزه مریخ و در مریخ بود و در مریخ
از آن گناه مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ
ریح خائنه با بعد از آن که در مریخ خیان نمود که مریخ از مریخ بر آمده و
ان عدم فصل دوم در مریخ بود و در مریخ بود و در مریخ بود و در مریخ
آید و با بند یک مریخ کوزه شیره ملون و صاف کنند و بجز است در مریخ

صفت مریخ

اولی

نام مریخ

جوش سنگ مریخ در مریخ بود و در مریخ بود و در مریخ بود و در مریخ
کثرت چنان کنند و در مریخ کرم و در مریخ کرم و در مریخ کرم و در مریخ
رنگ مریخ و آن شاخه های مریخ است و مریخ است و مریخ است و مریخ است
نفس کند و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ
کثیر و بیرون آید و مریخ قدیم شده آید و در مریخ قدیم شود و در مریخ
مریخ از مریخ مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ
مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ
استن دارد و با مریخ مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ
ریخ و مریخ از این اختلاط کوفته بر اول یا کوزه شده مریخ بر اول است
الشیخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ
و اگر مریخ مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ
کند و مریخ مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ
مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ
و مریخ و مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ
و مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ
از مریخ مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ
با کوزه مریخ مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ و مریخ
مریخ و مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ
و مریخ و مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ مریخ

اولی

با کرده شد بعد از آن زرد جوهر را با سبز و عسقلان و جوهر نین بر روی آن کشند
 تا به هم رسیده شود بعد از آن چون از آن سوس در عمل آورده بودند همان
 طریقی عمل نگاه دارند و توفیق خداوندی حاصل است اما سبز را در سینه و در
 فصل چهارم از صفات کلهی که از آن جاب گویند نکو ما بر آن شکر کاوش
 در اول آن زرد و ما شد و ما بر آن صدف کشند که از آن با و صدف گویند
 شش درم شکر از آن و لاکیم ببری که هندی بر آن با صفتها رنگ میکنند
 و سه درم سگوف مارک صلابه کشند و صابون بزنند و با شیر و لاکیم
 تزیین کنند و در هم می آمیزند و غلظت سازند که کوبند در دل آن را بعد از آن
 فایده کوفته و نخلهای زرد را باک بپوشند و خشک کنند و مریای کلهی بپوشند
 و زبل کشند و رساں هر صفره قدری بزرگ بر زمان نهیند تا به هم رسد و بر
 نلی مار و کله و کله را با خشک کوبد و ما بر آن کوزه با کوزه و لطف و بخت
 کنند و بعد از چهار رنگت بنه دانه بر بالای آن بریزند در تمام روز آب
 گرفته باشد بعد از آن سر و پا بنهند و بجز رو و پا نش آتش کجوی کشند
 و با شکر بکنند و فرو و در زدن نلی مکرر چون بکشند و در سایه کشند
 سه روز بعد از آن بکشند و در خانه ها باشد لطیف از آن خارج صدف
 بدست بوی روح کشند بلکه بگویند از آن صفا روز تا بید و سلام با کله
 از آن رنگ کردن علاج از هر رنگ و آن نیز بعد فصل است که گفته شد
 فصل اول در رنگ کردن علاج که بر ما شد از آن و بیرون از او و از آن
 بسیار اسباب توان بدست ما بر علاج لطیف و از آن بر صدف
 نیز کشند و بعد از آن از آن و لاکیم که اول آن را در زرد و کله شکر با شکر در میان

بوی از آن

حشرات ترکش اندازند و شیر با حشرات در جایکی بنشین باید کرد
 چون بکشند روز بگذرد و ما بر آن ز لکا از ترسای و هر روز تم سیر برده
 حشرات نیز تم و میگرداند کرده روز صبی کشند در یک روی کار و
 در یک کبر و اگر فصل روز کشند میان برسد و همه شکر شود و لطف و خواه
 بود آن و لکا فصل دوم رنگ سرخ در غایت خوبه و این شود
 است میارند علاج تراشیده و لور رنگ مخته در شیر کاه و سرخ جنبانند
 تا در آن غایت رسد که اگر کار در روز و خواهد نقش کشند و در
 آنگاه ما بر آن رنگ لاکیم و از آن شکر برش و رساں رنگ لاکیم اندازند
 و سه شانه روز بگذرد و مطلق رنگ لعل کرد و لیدر سر حرام خود
 کار تمند صدم رنگ لاجوردی و این نیز لطیف است ما بر علاج
 در آن چندر خواهد بود و تر شد آن تراشیده را که حشرات ترکش و
 برسد و هر روز عمل خوب ساویده در و ما شد خوب دو لاده روز
 و اگر رنگ تمام خواهد گیناه این روز و بیرون همه لاجوردی که در میان
 خدا را الله تعالی صدمه که در حلاله علاج زار رنگ سایه کشند ما بر آن
 پوست اما رو بگویند و در میان کهنه کشند و آن در روز بریزند و آن
 کشند چون بپوشد از آن بپوشد و بپوشد و بپوشد بر آن بر سر و
 بگذرد و قدر آب تا به ج ذردی کشند لغایت روشن کردن رساں
 ده روز در علاج از آن و ما شد بگویند خدا تمام علاج سایه لطیف
 بود و در حسم رنگ زرد از آن ما بر علاج هر چه خواهد از آن
 نیز کشند و در میان شکر برش اندازند شکر برش دیگر با بیدر جدا باشد

مردود با و سر در و جویم صلابه زده و نه درم زینج نیک صلابه زده
دکلمند و بگردانند تا چهل روز اندرون و بیرون ز روز مادی کرد و جان
مانند رعایت خودی فضیلتش اگر خواند در علاج را حل کنند تا از روز
بازند با ریزد و علاج و از آن در شیر کافور و زرد بود از و شبانه روز
آن خورد در شیر بیرون کنند و بار ششم بعد از آن که بیزید و با هم مایه
و چون حقی شود در هر چه خوانند توان ساخت و هر چه خوانند
و لذوی بر آن طلا کنند و کند از ترنا خشک بود بعد از آن و بر آن
بجای بنید عیب نبرک بود با نیکم از آن در علاج بود یعنی نول در
عمر کرد و آن هفت رکعت در بسیار کارها از آن از آن در علاج
اول در رنگها و شور و این عمل به تنور ساخته اند تا چون رنگها بر این
کنند و در تنور زرد آن رنگین شکسته شود و هم از بیرون اندرون از آن
صند کرده میشود و سرکه سخی نیکو ما بپزدون و الفاهه تقلم لقا کردن را رنگین
باید لکاشتی تا بعد از بیرون اندر آن کون رنگها را با و نیکم اول رنگ تا
زینج زردی جو گوگرد است حر و شبت با و نیکو سخی کنند جا بکند در علاج
عمل کند رنگ لا جوردی سیم بوخته ز لاده جز نوبال این لون هم
لا جوردی چهار دانگ و جودی یک روز باب و سال سبز سخی کنند
و یک روز باب سرکه انوری لقا سبز رنگ خلوقی نیکو سیم
ما زینج نوبال بر این باب مورد زینج خشک و از این استادت بر
سیمون رود از نیکو اندر رنگ اما در این شکوف نسیس جو نسیم بوخته
یک جو نلقطار سیم جو نیکو اندر سوره است رنگ کج لطف سیم

بمانند

۱۲۱
سازند و بگویند و باب مورد و گردید رنگ فربوزه نطلند ز لقا زینج
و نسیس و سیم بوخته جو لگو نیکو صلابه کنند تا مورد و بگردید و نیکو
زرد لیمو سخی بوخته کچو زینج دو جو سخی کنند نیکو اندر فصل دوم اند
رنگ و از آن شور و کدو اخنی و شرح شور و این سبب است و نیکو بود
باز نیکو بود و از آن سبب در درم دو درم سبب و شقی بود و کند و
بکند از نوبال سبب و باب سبب نیکو بود و بگردید از نوبال کج سبب
و مورد و افکنند و بدان قالب در خورد و زینج نیکو اندر رنگ سبز قیر
سوخته و درم و خون سا و سان نیکو درم سبب درم رنگ رطل بود نیکو
باید رنگ زرد مرص درم رنگین شقی درم نوبال نیکو درم زینج نیکو
سوخته نمود و بکند از نیکو اندر آن را رنگ نیکو بود و نیکو و
رنگ از سبب بر این نسیس خوب باید رنگ کج در باد و جو سبب نیکو
جو مورد باید نیکو اندر رنگ آسمان کون رنگین صد و نجاه درم و کج
سبب درم و سیم بوخته چهار درم با هم بکند از نیکو زرد ناری سبز و کون
طلا رنگین ما رنگین و با نیکو کوزه هفت تا بکند از نیکو اندر باب و سبب
سخت حقی رنگها و فریب و لطایفه چینی و این بهترین رنگهاست و سوره و زر
رنگها و غره ز رنگها و لطایفه و غیره فطانه کار اندر فطانه چینی سبب است
سبب و رنگ فریب سوره یک نوع در چهار فصل میان میشود فصل اول در
ساختن کون فریب ز نیکو اندر سوره است در بسیار جا کار باید نسیس
باز نیکو اندر کشته زده جو نسیس سبب جو زرد جو به کچو خوب
بیم و جو سبب بوخته نیکو اندر آن کور نیکو جو و جلد را بریم کند و جو زرد

۱۱

تصرف و لطف و مکرمانند تا سفید شود و نگاه لب تندر و ماس کوی
 صاف رنگش باشد و عمل بود و باره موم صافی برایش بگذارد
 در فاس در اندازد و قدر آب کفنا فارس و اصل گندم با فروغ
 و رنگش خون گویور و لیس بکن و در آنش نهند تا گرم شود و خون سفید
 بر کمر بند و رنگش پاک نهد با صحنه صحنه تا سرد شود و خاکه و دست بر آن کشند
 و تیز و لیس بر کمر بند و در میان رنگ از اندازد تا بدین رنگ بر کمر بند
 کدر خسته نکرده و سرد معتدل و بیشتر فوق با رنگ بکیر و و اگر گرم باشد
 بکیر و تا معلوم باشد و اسدم فصل ششم رنگ نهد چنانکه سفید باشد
 ما رنگ سنگ بلور نسوزد و کور و در بلور یعنی لعل جو رنگی مهر با سازند
 سنگ سلیمان را با آب ترنج کباب بند و بر آن مهر طلا کنند و بگذارد
 شود و نگاه نگاه خانه آبکشی و در آنش یک ساعت در گوشه نهند تا رنگ
 سرد و بعد از آن بیرون آورند و همان خدا صفا بر لون با قوت بسیار
 در عین لطافت هر جا که خواهد کار نهند و فصل هفتم در رنگ بلور عسقر
 لطفه ستوده بود و ما رنگ دوم از خون نیک و در آن ترنج کباب و عسقر
 یعنی نون در زرد و مصعد ترنج شده باشد بکیر و از زرد و عسقر نیک
 و در لفظ سفید بکیر و در قطران شام بکیر و در آن را حلال بد و قطران
 در و غیر ما نهند و آن مریح شود و نگاه فرا کمر بند بلور رنگ صاف از
 بکنها و مهر آب زرد و نیم قلی خواهد بود از زرد بونه گندم ترنج و در عین
 سوز باشد و در و حد و زرد و بید نگاه بلور در بونه مس گرم گندم
 مهر ترنج بود در آن در و در آنش زرد بونه و بیک است چنانکه

در بیان

در بیان در و عسقر نون بگذارد تا رخ شود و رنگ او را همچنان ما و از او
 حره گندم که کهنه افکنند بیرون آرند تا نند با قوت ترنج با آب چهارم
 نینا کله غایب است اعلا هفت رنگ ما رنگ سنگ بلور ما سنگ کجک
 و کور و آب میدوده و بختی و ده خود و شمار کرده بکیر و در بونه نیک و سفید
 از زرد نیک و خلد مریح از زرد و در بونه گندم و زرد بونه کوراج گندم و در بونه دیگر
 زحل گندم چنانکه از بونه اول در بونه دوم حکم و بر بیک کسول و بعد از آن ما
 کیر بر بونه ساخته باشد بر شال بر بینه آبکشی کردن و این بونه را در آن
 بر بینه نهند و آبش قور کنند تا بگذارد و در آنجه لطیف بود و در بونه بر بینه
 جمع خواهد شد بگذارد تا سرد شود و توفیق خدا و وصل مینا سنگ گندم با کیر
 در خواهد کار نهند رنگ دیگر اکنون ما رنگ همان سنگ زرد و کوراجش رفته
 نه خود و در زرد بونه خالص و بکیر شکار بر بیک کور از بونه بر همان طری عمل
 نند تا مینا و نهند از بونه سفید از بونه سفید بود و اکنون لطیف
 در آن رنگ اسمان بر جا و خواهد نهد نند بکیر و در عمل مینا زرد و ما رنگ
 در و در بونه کرب خالص و نیک شکار ماده جو نون را صیغ با مریح بر همان
 طری عمل کنند و در کار نگاه بیرون از مینا زرد بود و در بونه با قوت
 زرد و عمل مینا ترنج ما رنگ صاف کسیر رسیده و بکیر شکار و
 بینه بکیر در بیک کسیرت جلی کنند و بکیر سفید از زرد حکم را با مریح نهند
 بهمان طری در مینا زرد و عمل از بونه همان طری نگاه از بونه از بونه
 بیرون از بونه سفید و در وصل بر یک عملی ما رنگ با قوت زمان بود اگر
 در بینه عمل حاصل صاحب دلت گندم کور و در بونه کسیر رسیده از بونه

بدخشان و با قوت رمانی فرق نمواند کرد هر جا به خواهر است
 در تقابل باشد رنگ او بر یک فروزه صفحانی با رنگ جوهر صاف و جرم
 و مس لوجه نیکو و لغزه لایز رنگ و سنگ بسیار در نیم حروف و کجا رنگ و نیم را
 بهم کشد و در لونه نهند هم آن طایفه عمل کنند و بگذارند تا شود کوهی بیرون از آن
 جرم حکیده باشد فروزه کانه هر جا به خواهر کارند در مستحقان در رنگ
 تا بر او باشد فصل دوم در صفت رنگس با سوره بسیار در صفا و جرم
 رود و صاف و جرم صاف لوجه نیکو و سنگ و یک متقال اقلیمایسیم و هم را کوه
 و اندر طرفه آنست که نند غیر اقلیمای و کبریت بر او فروزند و بچشم اندازند
 سوزنی فروزند و سوزند و سوزند و سوزند و سوزند و سوزند و سوزند و سوزند
 و در لونه نهند و بدینند تا بگرد و در سخت شود و سوزنی از او در
 سنگ با قوت رخ نیکو بود جرم جلد و نند و رنگین دان نشد و سلم
 با سوره صفت صفحانی دست و انگشتان عورتان بر او رنگ
 از صفت رنگ و این جرم حسن و جمال است و موجب رخ و شهنش و محبت
 موجب فصل اول در رنگ طاوس و قلندرس و متقال تو مال است
 پوست زنازش نیم متقال خناده متقال خورد و بگویند و به بنزد و باب یک
 جفت در جرم کمزور دست نند و کساعت مدارند و لونه طاوس نیکو
 اندر جرم است که شاه خنایت متقال و سوره و زاج از رنگ متقال مار و
 وضع غریب از رنگ متقال تو مال است و زینها و از رنگ نیم متقال از رنگ
 بگویند و جرم کبر که نند بر کبرند و در دست نند و اگر از کجا حد کفشتن خوب
 بچسبند بر اندازد دست و انگشتان و رنگ بر زبان نند لغایت خوب

موقوفه

از رنگ فروزه ز لکار رخ متقال زاج بکشتال شب است متقال زنج
 و در سخت وضع غریب از رنگ متقال زعفران سه جرم خمد را بگویند و با زده
 متقال خنایت نند و با رنگ کبر نند و در دست نند فروزه نند از رنگ
 حلوی خون شادسان حکیده دو جرم و سوره و زعفران و حروف کرم از رنگ
 نیم جرم صفا نیم جرم و سوره را بگویند و باب صفا غریب لونه و در دست نند
 و در از رنگ شب رنگ از لغایت لطف رنگ نند و بگویند لا جورد و
 حروف کرم دو سوره از رنگ خردی زعفران و مصطع از رنگ نیم خودانی
 جلد را بگویند و باب صفا غریب نند و بگذارند تا نماند از رنگ نند و در دست
 نند رنگ بلج و رغایت لطافت از رنگ نند و بگویند و دست ترنج
 تر و خشک از رنگ خردی کوفته بخت با هم خندان خنایت نند و مار و
 و سوره و قلندرس و درم اقلیم و نیم درم مصطع باب نیم کرم نند و بگذارند
 تا نماند از رنگ نند و در دست نند و همچون بر غراب رنگ نند از رنگ
 جفت نند خنایت دوم و یک سوره متقال و در رنگ سوره متقال و زاج
 وضع غریب و کبر است متقال و نیم لا جورد و سوره متقال با لغزه نیم مرغ
 جرم کمزور دست نند رنگ لغایت لطافت صاف باک نند
 این رنگ کما بابت تقسیم صفت کجین شکوف روی و رمانه و در او بی
 و مصفا و قمری و فونک و فارسی و غیره صفت نوح فصل اول در رنگین
 شکوف روی بیا نند و در زده خنایت خالص و شست جرم کور و نیم
 لایق نند لایق بیا نند و در زده سوره و با نند سوره سوره بده مار و در نظر از
 شیشه های و یک یا نند و آن نند را در کل حکمت کبرند و خشک نند و

کرم
 کرم
 کرم

۱۴

آن کجا را در آن نشسته اند از نو و بعد از آن بیخ خیز زینج سرخ بساید
و در نشسته اند از نو و نشور است تا هم یک کرد و مخلوط شود بعد از آن
بیشتر که نشنیم که آن استوار کنند و بکنند از تنها خشک شود و مار و کرم
از آن نرسد از حکام کند و بکل حکمت کبرند پس و یک بزرگ سازند در
رنگ و در آن اندازند و بر نشسته و در زینج خندانک و یک بر آن یک
کرد و نشسته در میان آن رنگ بهمان باشد و زردن و یک لکل حکمت
به بند و حلق تا خشک شده باشد و در رنگدان نهند و حلقه شکر و یک
بکل استوار کنند و حلقه شکر از آن سرخ طرف بیرون رود و یک کمال
از نو و از آن سرخ کند و دیگر در حد اعتدال چهار باش و دیگر از آن سرخ کند
بعد از آن دست کند از تنها شود و نشسته زرد از آن سرخ کند
از نو و یک کند از خلاط مفسد نشسته و شکر ف روی شده باشد
و بسیار جا کار از آن رنگ نگاه از نو و اسلام عمل کند اولی ما از نو
خندانک خواهد بود و یک نو کند و آن رسیده باشد و آن نشسته
دست کند و خوب باشد با بیدار بود از آن نشسته نشسته شود
آن سید را در برین زینج و نشسته خوب باشد که جنبانند
و موزانند و آن در برین زینج کوهه نشسته خذ اعتدال پس در نشسته
سیر یک کبریکف زرد و ساجنه رنگ گرفته سازند و در نو
سید با زینج و نشور از آن تا یک سبزه روز و هر لحظه نگاه و کشد
و در یک تک عمل شده باشد و فیما و الله تا ستم روز این عمل
کند تا نیکو رنگی شود و بخت کرد و بعد از آن بکنند از تنها شود و پس

کردار

نمانند که بر آن زینج و صلاه کنند و از آن سرخ مار یک در آن
بگیرند و در کاره صفت کنند و بکنند از تنها شود اما باید با شرب و آب صلاه کنند
و آب آن کبریترا مفسود و بعد و حلقه لغوام آید و حلقه از آن سرخ کند
حوض گویند و فرعون گویند صفت زینج از سرخ و آن سه لطیفت نیازند
مسی براده خندانک خواهد بود و نشسته نشسته سرخ و بولین مس لوسا و
کانه در بنجار و یک حل کرده باشد در میان روده گویند با مس بار کنند و در
کوشه مس کنند و بیخ از این بر یک کبریکف سبزه بند از نو و در نو
ماقاسب از نو و نشسته در مس و در میان آب بیرون و زینج صلاه کند و
ماز اقباب از نو و نشسته در مس در میان آب بیرون و در سحر گویند و در کار
و رعایت اعلی گویند از این بلای نام زینج و نشسته و سلام فصل دوم صفت
زینج فرسه مار بند یکین مس براده و در سبوی مس نو کند و در نو یک کبریکف
افکنند و از آن یک کبریکف و در نو یک کبریکف بند و زینج یک کبریکف زرد و یک کبریکف
در نو سبزه زینج با بند و سبزه فصل سبزه صفت زینج در سبزه لکل
و زینج زینج حوضی و در کار کبریکف مقلد خرو و بکنند از تنها حوضی در
سبزه صفت حل شود و کبریکف سبزه و سبزه از نو صلاه کند و فصل آن سبزه
و آن زینج مفسد را در زینج کند و بکنند از تنها شود و زینج با بند زینج
اینست یک درم از زینج زینج از زینج درم زینج از زینج با بند و بسیار
جا کار از زینج در زینج کردن فروزه بلا نظر از آن در زینج صفت
زینج فروزه نیکو بکنند مس صفت از زینج است یک و ما زینج
مسینه نو و ما زینج کبریکف مفسد در ماضی لوسا در مجول در و نو و حوضی

تر کنند که در طبعه تیریا لاند و این جمله محضه بر هر جا طشت بچسباند و سوزد
کنند و در زمین نمناک دفن کنند با بدین آن زمین نمناک باشد بعد از یک
هفته سوزن آوری و آنچه در کفار شده باشد تیرا کند و آنچه مانده باشد
عمل کنند تا عمل نکند و اگر می رسد باشد و او باشد و سلام عمل دیگر
نکند و نیزه مصفا می نماید بنام خود و کفار و هر چه خواست و هر چه
بیم این می کند و اگر که انگور تیر بر آن کند خندان در زمین عمیق شود و سر آن
محکم کند و در کتب اسب و فن کند با چ روز هر روز یک گن تا سه کند و سلام
صفت زلفا رخصتی بیار میخ و منقح و آنرا براده کند و با آب کتان تیر
سه نوبت بعد از آن سارند کتوره بر پنج نزار آب تیر صفا کنند و صفت
براده کون و در محل آنرا زنده براده بنیدارند و این کتوره بزرگ تا بچنان
باشد که کرم و نوسا در براده از صفت کتوره بیشتر نماید پس دیگر را بر
و نیمه و یک آب کند و آتش آوری زنده استند آب جوش کند کتوره
سر آب سارند خنک فرو ریزد و طایفه بر کوبد یک کوبد خنک کنایه
طایفه از آب و یک سوزن باشد تا عمیق در زلفا شود پس آب
و جوش در براده پیش در آب تیر حل شود و بخار او سوزد و در هر یک
ساعت ده تخم سوزنده باشد در ظرفی صاف می کند و مار آن تیر می
ریند و زلفا بر سر کبیرند و این زلفا بر خند زلفا رو دیگر ظرف و لایق
و سلام بایب تو زدهم تو عمل صحتی لا حور در از عجب و او
در سنجاقی و سنجاقی سه فصل بود فصل اول صحتی لا حور در با کانی
مقابل کند لیبان دوست هم میخ کند که خواهد و کوبند و با آب کتان

صفت

کوبند

کند با حکم
فستق و کونستند و کف و صفت خندان ما که کونستند و کونستند و کونستند
تسک اندر و مقبره و در علفش است بر هر آب که در تیر مانده آنگاه
آنرا تیرا کند و کوزه کند و کوزه را کل بکشد و کوزه را تیرا کند و کوزه را
تیرا آنگاه در کوزه را یک کوزه را آن با حلال کوزه را آن تیرا کند و کوزه را
صفت یک کوزه بعد از این هفته سوزن آوری زنده سبیده در غایت خوبی شده
باشد است سوزن آوری ازین و خوبی براده من را با کتان کونستند خندان تیرا کند
مسک و کتان کونستند و کتان کونستند و کتان کونستند و کتان کونستند
با بدین همه در یک کوزه با آب کتان تیرا کند و کوزه را تمام لا حور در و آنرا
در سنجاقی تو مال من تیرا کند و کتان کونستند و کتان کونستند و کتان کونستند
نگاه تا بیدار است لا حور در و الا ماشاء اللہ و سلام فصل دوم
در عجب لا حور در رنگ و حسن بد است که خواهد و لا حور در را عجب
کند و کونستند که در صحت لا حور در است لا حور در و با حور در کتان
آب و صلا کتوره در روز و کتان کونستند و کتان کونستند و کتان کونستند
کند و لا حور در و طلا کند و کتان کونستند و کتان کونستند و کتان کونستند
را بونستند بر بونستند و کتان کونستند و کتان کونستند و کتان کونستند
طبع از دست ازین من اگر کیدرم بر صدم زنجار زده کند تیرا کند
کند و عجب عجب اگر کیدرم از روز بر یک کوزه عجب عجب عجب عجب
لا حور در لاله کلام و لا حور در و عجب عجب عجب عجب عجب عجب عجب
صفا کند کفنه بود و عمل کند فصل سوم در صحتی لا حور در سارند لا حور در
و زتابه آب کتان کونستند و کتان کونستند و کتان کونستند و کتان کونستند

۱۶

اندر آن در گذر و اندک سحر است خوردن گوشت و کف بر میگردد تا وقتی که
 کف بر نیارد و مار بچون اندازد که بچونش برود و اگر در کارگاه باشد یا کشتی
 دیگر که کشتن این کار عین کرده مانند آب بچونند و آن کوه کرده از
 برز و در وقت آب نهند تا کف بر آید و کف و شناخته نگاه گذاردند
 تا آفتاب در آید و از آنکه در حل خواهد شد و در صبح عود بر آید و در کار
 این چنین ملاحظه بطریق خوب تر باشد تا لا حور و دیگر آن آن باشد که
 بستری زنند و از او در طالش کنند و اندر آتش نهند تا یک بوی آید و در هر
 بار بر آید و او به جهت آن بود و آب از آن بریزند و خاک کشتند از
 نمک درست در لاجورد بریزند و آنک آب در وجه بکشند و با کشت
 با لنتا نمک اندر گذارد و قطره قطره آب بر روی زمین بکشانند
 و مالتنای آن مریم شود و آب در او کتد و شوراند و بگذارد و بکشند
 آب شور از او در کتد و بگذارد و بگذارد از آن زرد آب از آن بریزد
 و خاک کتد و وقت حاجت خندان هر چه بود و کوسن مایه کتد تا آب شاد
 عود و با بکشت نمک مالتنای آن عود کوسن صبح خندان حاجت شود و کار
 کتد تا آب شاد در شکرک صفات کردن و سبزه از برون و آن که
 نوع است لبتا نهند شکرک را مایه مانند خود خود و با فلدا فلدا خورد و کتد
 و در قدری صند مصلح کنند و لول صیان بر سر آن کتد چنانکه چهار است
 با لدا باشد و بریزد آتش مغفول نهند تا نرنگ بر آید تا هر چه سبزه باشد و در
 بر سر آید و از او بریزد و از آن جامی میبندد تا سبزه نماند مانند لعل آینه
 شود و در آن غسل کنند و کار فرمایند نوع و دریم شکرک را در گنجان بازه

در آن کور و در وقت غروب لعاب استخوان باشد چنانکه از او در گنجان عد
 نهند و فستق نیز در میان کور و در وقت غروب نهند و کور را فستق نهند و شکرک
 آتش فستق و زعفران فستق را عد نهند و کور را عد نهند و کور را عد نهند
 عد رسیده باشد آن روغنهای بر غلوه لوده لوده و در کور و شکرک و شکرک
 لوده و در وقت غروب نهند و در وقت غروب نهند و در وقت غروب نهند
 آتش در وقت غروب نهند و در وقت غروب نهند و در وقت غروب نهند
 سوزن کتد و در وقت غروب نهند و در وقت غروب نهند و در وقت غروب نهند
 بیازند و در وقت غروب نهند و در وقت غروب نهند و در وقت غروب نهند
 بر نهند و در وقت غروب نهند و در وقت غروب نهند و در وقت غروب نهند
 در کور و در وقت غروب نهند و در وقت غروب نهند و در وقت غروب نهند
 و عد کتد و در وقت غروب نهند و در وقت غروب نهند و در وقت غروب نهند
 و کور و در وقت غروب نهند و در وقت غروب نهند و در وقت غروب نهند
 عود در حال و لهدم ماب است بمقت آن در سحای کتد تا کتد حاجت
 رسا کتد و در آن کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد
 صفت نوع و چهار عقده فصل لعل آتش کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد
 کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد
 سبزه را با نوز و سبزه بر لعل لادن بکند و در کور نهند و کتد تا کتد تا کتد
 سبزه کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد
 کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد
 و چنانکه مالای غایت کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد تا کتد

تا آنکه سیاه شود در جابه تمام مانده و بچکد لوده است غلوه سینه
 بار سیاهان چشید و بر لانه لادن نیم قرص کوز در کوز را از آن مقدار
 مار سه بار بر آن گشت تا آنکه سیاه خام شود و لادن یک پاره در کل در آن
 او در آن باشد مقدار آنکه کل سه از لیمو کر باشد و یک سه و در آن
 باشد چنانکه در ویم هر روز در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن
 پنج شش آنست در آن باشد لادن بیارند یک سویرتج بالا علی گشته
 و نیم فرود در و یک در آن کجا زرد و بر یک با لیمو گشته و در آن مقدار
 اندازند از و نیم در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن
 در و نیم در و کل کمر زرد لادن هر روز در آن در آن در آن در آن در آن
 ویم قدر در آن باشد و سینه جاب ویم و یک در آن تا باشد و فرقی تا یک
 سینه یک از و نیم در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن
 ما لایم و وصل کند و آنست گشت چنانکه روغن یک کوز یک در آن در آن
 سوز تا تمام چکد یک جمع شود و در یک گشته و گوگرد لیمان میان روغن
 بلفانند چنانکه فرود گشته و آنست گشته چنانکه تمام در و نیم در و نیم
 تخم و آنزه و لال کرده بخاش روغن یک گشته و در آن در آن در آن در آن
 اندازند و سوز تمام آنست گشته تا در آن در آن در آن در آن در آن
 بیان طریق با بطری در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن
 یک در و سوز آن طریق عمل گشته لادن در و سوز نیم خرد در آن در آن
 یک در و سوز آن طریق عمل گشته لادن در و سوز نیم خرد در آن در آن
 عمل گشته در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن

بلبل

تا آنکه سیاه شود در جابه تمام مانده و بچکد لوده است غلوه سینه
 چهار باس در آن گشته لادن بیرون از آن مقدار پنج سینه در آن گشته
 یک کوز در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن
 چون در آن عمل گشته در آنست باشد در آنست گشته در آنست گشته
 خام گوگرد را بخورد و لادن گوگرد را در آن در آن در آن در آن در آن
 در لیمان در و نیم در آن در و نیم گشته تا آنکه در و نیم باشد فایز گشته
 چون خلاصی و لادن در و نیم بیرون از و نیم در آن در آن در آن در آن
 گوگرد در و نیم در آن گشته تا در آن گشته در و نیم در و نیم در و نیم
 سینه در و نیم در آنست گشته تا در آنست گشته در و نیم در و نیم در و نیم
 که گفته شد سیاه از و نیم در و نیم در و نیم در و نیم در و نیم در و نیم
 غلوه سینه در و نیم در و نیم در و نیم در و نیم در و نیم در و نیم در و نیم
 جاز در و نیم در و نیم در و نیم در و نیم در و نیم در و نیم در و نیم در و نیم
 یک در و سوز آنست گشته در و سوز در و سوز در و سوز در و سوز در و سوز
 مضمون در و سوز آنست گشته در و سوز در و سوز در و سوز در و سوز در و سوز
 در و سوز آنست گشته در و سوز در و سوز در و سوز در و سوز در و سوز در و سوز
 هر که در آن در و سوز در و سوز در و سوز در و سوز در و سوز در و سوز
 از تمام تا آنست گشته در و سوز در و سوز در و سوز در و سوز در و سوز
 در و سوز در و سوز در و سوز در و سوز در و سوز در و سوز در و سوز در و سوز
 اندازند در و سوز در و سوز در و سوز در و سوز در و سوز در و سوز در و سوز

گیرند تا در وقت باشد اساک بود چون بیرون آید از خانه کوه درخت
 فصل سوم گوئیم در وقت گیرند چنانکه گویا در وقت تاره و لوراکو میزند
 مقدار آنکه از آن بونه توان ساخت هم در حالت نریه بونه بسیار مقدار
 سه دریم در آن درون آن اندازند و هم از آن دو دونه کوفته بر سرش میزنند
 چیزی که نبات خشک شود از آنکه از آن درخت خشک شده باشد یک مقدار
 میزنند و از آن بلا لوراج کنند و آن بونه دو دونه میان آن مضمه در آن در آن
 بعد از آن آن مضمه را بطرف حکمت گیرند و محکم کنند و مقدار آن مضمه یک در آن
 یک خشک شود بعد از آن با بکشت و در آن قور حید طاسی از آن خشک کنند
 تا آن بونه دو دونه از آن در آن بونه گوید که از آن در آن خشک کرد و در آن محکم
 بیرون آوردن بسیار است باشد آن را در آن کجا در وقت گیرند اساک که اول
 تا آن نریه بونه فصل چهارم در وقت گوئیم در وقت بکرت از موده شده
 چنانکه بسیار و هفت تن در میان تیر آن جانان بیارند بعد از آن در
 از آن در وقت بکرت بکرت گوئیم در وقت بکرت بکرت گوئیم در وقت
 لعلی برود و پس مانند تاره روشن و لطیف بعد از آن چنانکه در وقت
 خوردن جو و شیره و توره سبزه بکرت در صلابه اندازند و بسیار است که
 می جنبانند تا آنکه بسیار است که حباب شود پس میارند از آن در وقت
 گویند و حشر کنند بسیار گویند چون از شیره حشره گوید حشره سخت و لوراج
 نوی گویند و میان آن گویند که مقدار آنکه بسیار است و شیره که در آن گویند
 از آن در آن در وقت گویند که گویند و یک روز در وقت هم از آن در وقت
 بسیار است که در وقت خشک شود که مانند خشک بعد از آن باید که در وقت

باید

در وقت باشد چون یک خشک شده باشد در کل حکمت گیرند و کل تر سطر
 بلکه در وقت از آن در کل گیرند و بسیار است که خشک کنند چون خشک شود گویند
 در آن است که گویند از آن غلوه که در میان آن نهند و در وقت معلوم
 مذکور است که از آن در میان آن بونه گویند که در وقت گویند
 در وقت از آن در آن زرد کل تر قنده شود و در وقت عقد شده باشد که گویند
 گویند از آن در وقت فصل پنجم صفت گوئیم دیگر خوب از آن که بسیار است
 قالی و لوراج با آن در آن بونه گویند که در وقت گویند که از آن بسیار است
 بعد از آن با بسیار است که از آن در وقت گویند که از آن بسیار است
 مضمه را در وقت گویند که در وقت گویند که از آن مضمه که بسیار است
 که تا آنکه مضمه خانه مانند آنکه در موم بر گیرند و در وقت مضمه را گویند
 و بسیار است که در میان آن که تا در وقت مضمه برود و در وقت گویند
 بسیار در وقت در موم که در وقت گویند که از آن مضمه آن نوراج را بکند
 مذکور است که مضمه بکیرند چون خشک شود بسیار است که در وقت گویند که در وقت
 و در وقت بسیار است که در وقت گویند که در وقت گویند که در وقت
 در وقت در موم از آن در وقت گویند که در وقت گویند که در وقت
 مذکور است که در وقت گویند که در وقت گویند که در وقت گویند که در وقت
 در وقت که در وقت گویند که در وقت گویند که در وقت گویند که در وقت
 غلیظ است که در وقت گویند که در وقت گویند که در وقت گویند که در وقت
 بسیار است که در وقت گویند که در وقت گویند که در وقت گویند که در وقت
 بسیار است که در وقت گویند که در وقت گویند که در وقت گویند که در وقت

تم اصاب العواصم بکون عقور خال و فرقل لاف و فرط انگیزگی
 یکی کشور از مذوب به بنزوب با ب نرکس تر لرزش که گفته لغت
 حاجت در دست گیرند قوی عجب و لذت عزیز ما بهره نوز که حس است
 صفت حب و بزم انقمه بزمین و بی یگر و بزم بزم جمع کنند و بر کسین
 را بدین تا خورد و مکین تمام با نر بعد از ان او را کشند و کو که کشند
 تمام دهن و قشک و نوا سر او در دم باب است و ششم غل غلاب
 کالتوی و بعد از این و کل بهره و یک فصل بود بزم بزم را و در
 سفالین بکند از نوز که این لوی منتر نوز تا خاک بود و بعد از ان
 در و یک سفالین نوز که در این محکم کشند و نور باید هر برین مثال بود
 پس در زرد یک انش کشند بزم را که بزم یک کوه شوی
 بیرون آورد و در نوزوی ریزند و یک عقده او را کشند و در با سوسه
 حاج کرده در حاجت سفید بعد از ان بر حاجه جو اهدا که نوز و بزم
 در حقی کف درای ترکیب پیده از زعفرین نقص است از رز و یک
 در و یک گرم کشند و در کم یا کشند بعد از ان در و یک
 کشند انکه انکه ناخیز کرد و بعد از ان لبت و است درم از ان نا
 کشند و بوزن زلف یک که کشند بعد از ان تا کوخته لوز بعد از ان
 بکند از نوز تا یک نچه گو داس کشند که در موم به کار رود و خامره
 کل در نوز و نوز در این خانی نقصات فارسه سار حاجا کار انکه کشند
 طلوع با کیره بزم و در یک کشند تا به یک بزم که کشند و تا کشند
 و سخن میبندد تا نوز در کوه کشند و کوره لیل حکمت نوز

نقد

فصل

کتابخانه علمیه انکه بر ان کشند و سخن کشند و قلم بزم کشند تا انکه
 بر روان نوز چون معلوم شد و یک روان است در طرف انکه کشند
 کشند و در این محکم به نوز جانجی با و انکه انکه راه نماید که نوز باید کشند
 نوز و عبط کرد و با زرد نوز و صلابه ما بزم را این نوع مدرد در غایت
 و نظوس با سب که نوز و ما بزم است او در ان کشند یا سوزانی
 ما به ساساه نوز را حاجه خود رود انکه کرد و نوز عدله با نوز ماروی
 کبود صد شقال و باب بجوشانند نرم نرم لوزام لید بعد ده درم زنج
 قریب در رکوبی بنز و عود ان ما زو نیم کرد و در ان حال کشند بعد
 حاه درم صغ عری در و حنف کشند و لبت درم دوه در و ان کشند
 در بند و باب صغ حل کشند و بر بالار ما زور ریزند و در و ان کشند
 کشند و مثال نبات مهر از صاف کشند بعد از ان لک ریزند در غایت
 لوز عدله از ان آن نوز خوشتر بکیر نوز ما زو به سیر حیدر که خوانند نرم
 کشند و مقدار بکین در دوزن ان کشند و در اقباب نبت تا باب
 معطر بکین حجه سیر ما زو می از ما نیز تا حین نوز در کار کا عطر
 از کوزد و ما زو در ان که کشند و نوز و کوی حبی جینا نوز و کار کا
 می و کشند در کف لوز ان که کشند و نوز تا ساه بود بعد از ان
 انکه کشند که کشند و در و نوز از ان که کشند در نوز حشم در دوه
 در نوز و نوز در کمان در جرج دل کشند و نوز بزم کشند خمره بزم
 کوی با کس او ما کشند و ان که کشند و نوز نوز حجه و در نوز
 و کشند و نوز حجه کوی که کشند و نوز و کشند در نوز کشند و نوز

نقد

فصل

از آن سوراج در چهره بر بالا بکشد پس آنرا بر سر مرغ فرو و کشته و داده
خالص شده باشد در طاس بر کشته و قطره قطره با آب صندل و درود
رزین و دونه می از نوزاد مخرج شود و در موضع روی آنرا بکشد
دوده در محل نورد و در میان بیهوشان خاک بود و خاک روی بکشد
بر گاه حاجت افتد بر کوشن با آب و آب صندل و در نوزاد بکشد
کفتم شده نگاه ریزد فصل بستم و نوزاد بر کس لطف مازاد نوزاد بکشد
کنند در نوزاد آب در در کشته و در میان کشته در مخرج نوزاد
آب لب به نیمه آن لبس مالا بکشد و در نوزاد بکشد و در نوزاد بکشد
و خوب صدام کنند خندان و نوزاد بکشد و در نوزاد بکشد
نگاه ریزد نوزاد بکشد و نوزاد بکشد و نوزاد بکشد
کنند و در نوزاد بکشد و نوزاد بکشد و نوزاد بکشد
با نوزاد و در نوزاد بکشد و نوزاد بکشد و نوزاد بکشد
با نوزاد و در نوزاد بکشد و نوزاد بکشد و نوزاد بکشد
نگاه ریزد و در نوزاد بکشد و نوزاد بکشد و نوزاد بکشد
که در نوزاد بکشد و نوزاد بکشد و نوزاد بکشد
ساق بود و در نوزاد بکشد و نوزاد بکشد و نوزاد بکشد
زاد و در نوزاد بکشد و نوزاد بکشد و نوزاد بکشد
در نوزاد بکشد و نوزاد بکشد و نوزاد بکشد
نوزاد بکشد و نوزاد بکشد و نوزاد بکشد
نوزاد بکشد و نوزاد بکشد و نوزاد بکشد

از نوزاد بکشد و نوزاد بکشد و نوزاد بکشد

کندای علی

بوشن حاجت ما دو ده یا نوزاد و صدمه کنند لغایت سنگ آید و سلام
نفس در عین آنجا زنگار و سفوف بنه تقاشه اول زنگار و در
نوقایع آب یک و در نوزاد و در مسکوره کنند و قطره که سفید با آب لبسون
در نوزاد بکشد و نوزاد بکشد با لذت تا نوزاد بکشد و در نوزاد بکشد
در نوزاد بکشد و نوزاد بکشد با لذت تا نوزاد بکشد و در نوزاد بکشد
صدام کنند و نوزاد بکشد از آن زرد آب بر نوزاد و با آب صندل و در نوزاد
تا نوزاد بکشد و نوزاد بکشد و نوزاد بکشد و نوزاد بکشد
نوزاد بکشد از آن نوقایع تا نوزاد بکشد از اوله نوزاد و در مسکوره صندل و آب
صندل و نوزاد بکشد و نوزاد بکشد و نوزاد بکشد و نوزاد بکشد
نوزاد بکشد از آن نوقایع تا نوزاد بکشد از اوله نوزاد و در مسکوره صندل و آب
نوزاد بکشد از آن نوقایع تا نوزاد بکشد از اوله نوزاد و در مسکوره صندل و آب
نوزاد بکشد از آن نوقایع تا نوزاد بکشد از اوله نوزاد و در مسکوره صندل و آب
نوزاد بکشد از آن نوقایع تا نوزاد بکشد از اوله نوزاد و در مسکوره صندل و آب
نوزاد بکشد از آن نوقایع تا نوزاد بکشد از اوله نوزاد و در مسکوره صندل و آب
نوزاد بکشد از آن نوقایع تا نوزاد بکشد از اوله نوزاد و در مسکوره صندل و آب

نوزاد بکشد و نوزاد بکشد و نوزاد بکشد

سفر همه و اولاد را در آن خلو بکنند و به سبزه و صلابه کنند و شکر و حبه
 کنند و زنبق و درم دو درم شکر صلابه کنند و زرقه آب گرفته است
 کنند و با یکدیگر مانیزند و صلابه کنند و قدر صدف عروسی بر آتش نرم در
 چند آنکه ورق و رقی از یکدیگر دوریزند مانند یک سبزه ازین صدف قدری
 در آن شکر گسسته لافکنند و با شکر کاوش در اول کجه آورده باشند
 و قدر دو سه کار در او اصول آن با زنبق خردند و خورشید را با زنبق کما
 و کراتی در آن بپزند و لاندوش باک سازند و این دسسه در یک کرب
 از هر یک هر ما باشد اگر قبول بود بهتر باشد و در چند آن میان قلم کاوشند
 و سر و بار و ما را با شکر بپزند و یک را آب کنند چنانکه نیمه یک آب
 و مقدار چهار انگشت سینه دانه بر آن آب لافکنند و این قلم را مالای
 در آن بپزند و کربوش بر روی یک کنند و از صباغ تا وقت که با شکر آتش
 کجری کنند سخت و نرم بعد از آنکه با شکر دست باز دارند تا در کوه بیرون
 آوند و سه روز در سایه خشک کنند بعد از آن بیرون آورند و کج در
 اصول آوند و بعد از آن خرطه سینه دانه کنند و چند عدد آتش و زنبق در
 میان سینه دانه لافکنند و بدست می مانند تا جلا گیرد و لوزانی که در کج
 پیدا کند در عقل هر آن که در همه خوب است و صدف پخته در او افتد
 زربا بدین کار در روایت نوشته اند که اگر کسی در این راه
 فصل دوم در صفت زنبق که در همه در همه کار و عمل کند و در کج
 ما باشد در آن سبزه غایت با این است که در کج و صدف در آن
 و سه درم زربا در صفا لافکنند که با چهار درم زنبق و درم

اینها

در همه صدف و از زنبق آورده درم ازین و سه درم زربق درم زربق
 صلابه کرده با یکدیگر لافکنند و در لاف کردن درم نخل مالا خورد و زربق اول
 سه درم درم زربق صدف عروسی ما همان شکر گسسته و صلابه در آن همان
 پنج که گفته شده و دیگر حشیش ازین طار و حشا باشد و آن سبخت
 چنان یک نوع بود و این از زنبق غریبه بود هم کس این نراست کار فرنگ
 است و عمل استادان با دکارتیت و سلام ما ب سبزی و سبوم و حشا
 که خداوندان ازین نماید مثل رنگ صبری در دست کینه و در دست غایب
 نماید و آن در دست کینه و در آن کنند و در جابه کنند و نوز و نوز
 با و حشا و صفتها غیر کربوش و الواع است برنج فصل فصل اول در
 رنگ صبری در دست کینه و غایب بود ما برین طاروس را و اول ازین رخ لاد
 و رخ هر دو را در میان شکر کرده طاروس را خوب کنند و زربق او را جمع کنند
 هر گاه که آنرا در دست کینه و با لندیم کمالای در دست کینه همان
 نماید هر غایب است و این از زربق است فصل دوم ما بجمع انبارش
 از یک نوع در آتش نوزند دست و اندام را با زربق کافور حل کرده
 و آب نوسا در همه اندام خود با لندیم چنانکه که نه سبزه و کینه ازین جنگ
 شود و صدف آتش بر کف بود در آن روند و کجانی نتوانند و نوز و زربق
 در دست کینه لافکنند و لطیف تر نماید طلق حل کرده و نوسا در
 در دست کینه با لندیم و صدف از این لندیم یک و زربق و خشک کنند
 نوسا در لفظ صفا لافکنند و کمال با لندیم و کجانی در این نوز و زربق
 و دست کینه لافکنند و کمال با لندیم و کجانی در این نوز و زربق

نوع دیگر و در عجب تر از آن بود و بیارند بطبی محلول و بر کجا میزنند و در آن
گیرند و غرغره آنکه انگشت آتش گرفته در دمان گیرند و در آن نوز و عمل برین
آورند و در آب انوارند در آب بچو شد و اگر کسی انگشت در دمان او کند
انگشت نوز و در این عجب است و اگر موم در دمان گیرند در الحالی که در
و عددی صنعت چو اینها در چند روزی که در یک سو میزنند و غرغره اول
چو اینها که خانه بر آید بماند بسیارند بیه گریک و بیس مایه و بر هر روز
بگذارد از بیم بیاید نیز فتنه کنند و در جراحه آن به افروز و بیم خانه خیال نماید
در آب باشد فصل پنجم اگر مصلح بگیری و در روز غرغرت افکنند
بسی بگیری و در جراحه آن نهند و غرغره در روز جراحه هم بر آید در دم
مانند این عجب است و عدد دیگر که از مس جراحه آن است از زرد لوت
مار فتنه سازند و در غرغره لفظ سامری چوب کنند و چهار چ ازین
جراحه بر افروزند چنان نماید که خانه بر آید و عدد دیگر جراحه آن
از مس ل زرد و غرغره در می در لکار و زینت جو کنند در آن کشند و فتنه
نیز در آن نهند و لیب بفرودند بر که اندر لای خانه باشد نیز نماید فتنه
اگر جراحه آن سیرب زرد و چون مرغ سیاه یا از سیاه یا خرد که کون
بفرودند و بعد از آن روز غرغرت جو کنند بر لای کشند خانه نیم نفس
نماید و عدد دیگر ما زدن که در هر قدر غرغره محال است پس بر آن که در
سیان پوست آستو کند و در محلی در آید و جراحه را در آید در هر
و در خانه بماند هم بسیارند که در کون و در جراحه آن در روز
در خانه هم بر آب نماید بگیری و جراحه را در دمان و در این

و مانند و در فتنه کنند و در جراحه آن شود بر آید و زرد خانه هم خیال نماید
بر آب است نیز عدد دیگر از آن عجب تر که در جراحه آن جراحه آن است
روشن کند بسیارند با زوجه که و گوگرد و گوگرد را هم بگویند و میزنند
و عدد کنند و مانند جوی فتنه بود و بعد از آن جراحه آن بر لای و غرغرت
در فتنه بسیارند و اولاً بلند نهند و این فتنه در از مبار و گوگرد کرده است
نهند کنند و در این و شد از آن گوگرد باشد بر یکدیگر میزنند و سوزی
که گوگرد و مور فتنه جراحه لعنه کنند و چون آتش زنده نهند در آن فتنه آتش
کمر و مالاً آوزد تا جراحه رسد و آتش را که نیندازد مانع از جراحه
روشن شود این نیز عجب است فصل چهارم در بعد و لعنه ها
غریک بر ما زدن مرغ و از او در آب لقمه بنیزند بعد از آن در موم بگیری و
لکار و فتنه بر آن لقمش کنند و در لکه افکنند بعد از آن بر لای و پاک
کنند موم را که نفس بود و بعد از آن در مایه رخ و لطیف و عدد
اگر این را بر روغ غریبانی خوب کشند و بر آتش در آن زمانند شمع بوز
در میان زرد و قارص خوردن شد و از آن با لفظ لعنه بر نهند و چون
خبر کند و از غلوم سازند و شمال مار و و کولار شتر خاک شود و ما خود
در از زرد که گاه در لعنت مانند آن غلوم را الفاه کل بگیری و چاک گاه سینه
باشد و نهند ما خاک کون پس سارند طشت را و غلومها در آن روز
در آن بود که در جراحه آن در غلومها در روز نهند ما زدن شمع روشن شود
در بر آب روان کرد و در بگیری و در طرف خانه دو صورت
در موم بر سفار یکی قدری نهند و در سفار یکی قدری گوگرد

در روز دوات با سفید آن یک فصل است با زرد نسیم مایه کبودت
 بسیار کشیدارند و صاف کنند و بعد از آن روغن کناری یا با روغن بجز
 بکزدانند و زرد نسیم بی بطنی که گفته شد با بعد به صندل و آب زرد نسیم
 کرده اند چون جاری شود مابین زدود و به گفته میان نیز وصلایه کشند و بعد
 روزی بر سر روغن تمام بند و روغن بجز بکزدانند و در میان بر نیز زدودند
 از این دارو مالند و در وقت استخوان شکستگی بود بر ما فرو در بر نیز و مر نماید
 و این طرف در دهن باشد در غایت حکم و خوش است با آب سب و در وقت استخوان
 از زرد نسیم سب سحر که گوهر در جفتان در جفتان ببلبل لوز در دهن در وقت
 از زرد نسیم سب سب سحر که گوهر در جفتان در جفتان ببلبل لوز در دهن در وقت
 هر طرف کورانی بکزدانند بر آب راست کشند و بر سر کورانی کورانی بر سر
 بنزد و کورانی بکزدانند بر آب راست کشند و بر سر کورانی کورانی بر سر
 آن کورانی را لغزشهای لطیف بکند و روغن بکند و اگر لوز را بکند کورانی
 مشک و عنبر بکند و اگر روغن کورانی بکند و اگر لوز را بکند کورانی
 ببلبل صفت سحر گوهر در این در جفتان است شکو با بدو است فصل دوم صفت
 سحاحن طوس کان از کاغذ در بسیار جا کار آید ما نیز کاغذ خطای دارد
 داده در در باب جلین الکتاب در لوز که در حد لوزان میان زرد
 کان میان زرد نسیم صفا و میان زرد نسیم صفا و میان زرد نسیم صفا
 و میان زرد نسیم صفا اول و لوز که در حد لوزان میان زرد نسیم صفا
 بگویند صلا کشند و در آن مار و در آن همان در سبب است و در کورانی
 کشند و در وقت در روغن و در کورانی بکند و در کورانی بکند

کاغذ را در لوزده خطای بر کتفه بکند و در آن روغن سبک رنگین بکند
 برومی کشد و در او مالند و در وقت بکند و در آن خاک کورانی نگاه بکند
 باید بکشد و در آن روغن کناری با مالند و در وقت بکند و در آن خاک کورانی نگاه بکند
 هر مالده اند از آن هر چه بکشد متفصل خواهد شد یعنی ماره خواهد شد
 و لغت بر سر خواهد بود از آن طریقی باشد در غایت خوش است از جهت
 کان در نظر بود و مارچ بین از این نوعی توان کرد و کورانی صابون
 و صابون بکند و کورانی صابون بکند و کورانی صابون بکند و کورانی صابون
 خواهد بود که کورانی بکند و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند
 کرد و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند
 طریقی بهمان رنگ بر آید و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند
 داشت و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند
 سباب و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند
 در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند
 عمل میان زرد نسیم صفا و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند
 ریزه در سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 را ما در وقت کورانی با مالند که در جلاب کرده لرزشد و ما در آن
 در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند
 در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند
 در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند و در آن بکند

کاغذ را در لوزده

۵۲
کتاب علم
بیاورد بویته نزدیک برانرازه نحاس روزه در بویته تنگ کنند پس از این
لغز قدری مالیده او را کند که در روزه نفس با باد رسک لغز و لغز را بدی
مس سنجیده تا تمام بویته تیر شود همبر منوال عبداللذان بویته تیر و لعل حکمت
گیرند و در انساب نهنگ خشک شود عبداللذان که کوزه نهند و با کنت
لبا و درها بران بر نهند و آنس قور یک غن تمام بر نهند چاکچا پس هر
و نحاس که در ختم شود عبداللذان بیرون گیرند و سر و کنند هیچی سخن سحر کما
در شبیه و ملقبه باشد بیون با زدن مغز بر باد و بقیست ده با زده انهم
برخوردن بر یک هر چه خوانند از طشت و اقامه و طاس و طلیس با زدن
هر قدر خاک ز راه بر آرد و آن مرغ فرود و مکتب خوانند فصل دوم سحر کما
این امر را غریب است بر آنکه از آن عمل حکمت و دلور است و از حکما و اول
که نکرده در روزه وقت است و این صغیف هر چه النوع فنون در است
بود چون ل حل در با ساحت اقامه و بالهدر رسید از اجابت
کو ندر حکمت حکم بر و معروف و ممتز می است تا مدت سال
در خدمت آن بیرون بود و در راه است و در آن نخل مغز در بدیدن زهر
خاک و در مقابل عمل و کرم ساوله کرده شد تا حقیقت این عمل روشن
ماند تا هر چه از آن را بخواند بر خود اسان نکند و این عمل بلا غیر
دالو و قشر نکند که لطیف است آغاز عمل زوت است و در وقت
این جوهر معروف است سیاب بیار کرده جوهر است و در هر
ساج حل کرده و بکنند پس هر که را در صحنه کنند و در ساج
بصلایه بر ساینده هر دو یا یکدیگر با فیروزه و فرج کرد و پس دیگر مال

تبرقی

لعل

۵۳
کتاب علم
۲۹
۲۷
کتاب علم
بیاورد بویته نزدیک برانرازه نحاس روزه در بویته تنگ کنند پس از این
لغز قدری مالیده او را کند که در روزه نفس با باد رسک لغز و لغز را بدی
مس سنجیده تا تمام بویته تیر شود همبر منوال عبداللذان بویته تیر و لعل حکمت
گیرند و در انساب نهنگ خشک شود عبداللذان که کوزه نهند و با کنت
لبا و درها بران بر نهند و آنس قور یک غن تمام بر نهند چاکچا پس هر
و نحاس که در ختم شود عبداللذان بیرون گیرند و سر و کنند هیچی سخن سحر کما
در شبیه و ملقبه باشد بیون با زدن مغز بر باد و بقیست ده با زده انهم
برخوردن بر یک هر چه خوانند از طشت و اقامه و طاس و طلیس با زدن
هر قدر خاک ز راه بر آرد و آن مرغ فرود و مکتب خوانند فصل دوم سحر کما
این امر را غریب است بر آنکه از آن عمل حکمت و دلور است و از حکما و اول
که نکرده در روزه وقت است و این صغیف هر چه النوع فنون در است
بود چون ل حل در با ساحت اقامه و بالهدر رسید از اجابت
کو ندر حکمت حکم بر و معروف و ممتز می است تا مدت سال
در خدمت آن بیرون بود و در راه است و در آن نخل مغز در بدیدن زهر
خاک و در مقابل عمل و کرم ساوله کرده شد تا حقیقت این عمل روشن
ماند تا هر چه از آن را بخواند بر خود اسان نکند و این عمل بلا غیر
دالو و قشر نکند که لطیف است آغاز عمل زوت است و در وقت
این جوهر معروف است سیاب بیار کرده جوهر است و در هر
ساج حل کرده و بکنند پس هر که را در صحنه کنند و در ساج
بصلایه بر ساینده هر دو یا یکدیگر با فیروزه و فرج کرد و پس دیگر مال

۲۹
۲۷

که کس صج و نام آنرا در چشم کند بر کور و چشم و تمام عینها از هر چه
میجو در آن نماید و عجب پسندد بهت لبنا نوزده ذرم شک لعل یا کوزه و
همان مقدار قند کهنه زرد یا کوزه هر دو را در یک سفالی نهند و بر آتش
بریان سازند صابون بسوزد و عمل کرد و لذاتش بر آید و سفید و نرم
مسکه کا و شش درم سو که و شش درم عمل خالص نهند و بالند و در یک
بوتنه نهند و در آن سفالی بپوشد و در آن بیرون نرود و یک باس بدین معنی
از آن و آن بوتنه کده کنند و برابر بر کشند و بر کنون کنند آنچه حد
از زرد و ما برین طریقی لافل کنند چون یک دو تو حید برین نوع هیچ بود
هر که آنرا در ام و در چشم کند هرگز تارک چشم نهند و در او بر کور چشم
نشود و کور و غبار چشم دور سازد و در شش فرزند و حرارت سینه سازد
فصل ششم صفت کمال الجواهر بسیار بیاید بسیار در مقصود فروزه دو متقال لعل
نخشاخ دو متقال با قوت زمانه دو متقال مروارید با قوت دو متقال فیما
نور دو متقال واقلمار لقره ۳ مار قشیا و سی ۲ قشیا ۳ عقیق کهنه ۲
و سه قرین ۲ مس و پنج عدد ۲ نبات و سه سفال اول و سه قرین اول
در آب آماز ترش است و زرد و زرد و کشته و در او بار دیگر را است و در آب
باران چهار بر بر و زرد کشته و خاک کشته و ما و همه قرین کشته و در آب
همه را است و لبا رسد مگر است این خاصیت این کمال کفایت را است
نماید و از دست کسی نیاید و ترید مگر از سلطان و پادشاه و در چشم و در دست
نیز است فاروقی و در چشم و در دست و در دست و در دست و در دست
نور و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست

نیز نوزده نوزاد و یکسان از این هر سه دلار و را با یکدیگر نهند و در قوع
این مضمینا کنند نیز آید یکجمله اگر کاروت در او فروز و در کار و کد و کد
نور و دست و دست مانند اما چنان باشد هر دو در آن و با شش معتدل کنند
در میان یکپایس قوع سرخ بود و کد این نهند آب چکین کبر و از قوع
دو روی بند کنند این نیز سرخ کرد و با ندر این را کد از ندر آن دو
نقد بود بر تیرات و چون بود و در او در او در او در او در او در او در او
اگر کسی را عمو و الدین یا بری باس بود و در او در او در او در او در او در او
و کرات با ندر کجا دفع کرد و در او در او در او در او در او در او در او
هر چه خواهد کرد از ندر با عمل کشته در روی کد از ندر او در او در او در او
از ندر او در او در او در او در او در او در او در او در او در او در او در او
و در او در او در او در او در او در او در او در او در او در او در او در او
در او در او در او در او در او در او در او در او در او در او در او در او
با س ۳ و هشتم در یک کفن با قوع سفید و سفید و سفید و سفید و سفید
سینه و سفید و سفید و سفید و سفید و سفید و سفید و سفید و سفید و سفید
سیاه و قلع قطار و قلع کلس و بر لقه فولد و دم از خون از هر یک یک
و از او است با از ندر و در او در او در او در او در او در او در او در او
چون خاک بود از ندر و در او در او در او در او در او در او در او در او
سینه زین مایه در دست زین تا شد از ندر و در او در او در او در او
ست و از ندر و در او در او در او در او در او در او در او در او در او
حشمت و در او در او در او در او در او در او در او در او در او در او در او

و اما در معادله مستطین در حد معکوسه

در حد معکوسه مستطین در حد معکوسه
 المستطین المستطین المستطین المستطین
 المستطین المستطین المستطین المستطین

و اما در معادله مستطین در حد معکوسه
 المستطین المستطین المستطین المستطین
 المستطین المستطین المستطین المستطین

۱	۲	۳	۴	۵
۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹
۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳
۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷
۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱

۴۸۶

۱	۲	۳	۴	۵	۶
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶
۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶
۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶
۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶

و اما در معادله مستطین در حد معکوسه
 المستطین المستطین المستطین المستطین
 المستطین المستطین المستطین المستطین

۳۴۰	۳۴۱	۳۴۲	۳۴۳
۳۴۴	۳۴۵	۳۴۶	۳۴۷
۳۴۸	۳۴۹	۳۵۰	۳۵۱
۳۵۲	۳۵۳	۳۵۴	۳۵۵

و اما در معادله مستطین در حد معکوسه
 المستطین المستطین المستطین المستطین
 المستطین المستطین المستطین المستطین

۳۵۶	۳۵۷	۳۵۸	۳۵۹
۳۶۰	۳۶۱	۳۶۲	۳۶۳
۳۶۴	۳۶۵	۳۶۶	۳۶۷
۳۶۸	۳۶۹	۳۷۰	۳۷۱

۳۷۲	۳۷۳	۳۷۴	۳۷۵
۳۷۶	۳۷۷	۳۷۸	۳۷۹
۳۸۰	۳۸۱	۳۸۲	۳۸۳
۳۸۴	۳۸۵	۳۸۶	۳۸۷

و اما در معادله مستطین در حد معکوسه
 المستطین المستطین المستطین المستطین
 المستطین المستطین المستطین المستطین

۳۸۸	۳۸۹	۳۹۰	۳۹۱
۳۹۲	۳۹۳	۳۹۴	۳۹۵
۳۹۶	۳۹۷	۳۹۸	۳۹۹
۴۰۰	۴۰۱	۴۰۲	۴۰۳

و اما در معادله مستطین در حد معکوسه
 المستطین المستطین المستطین المستطین
 المستطین المستطین المستطین المستطین

۴۰۴	۴۰۵	۴۰۶	۴۰۷
۴۰۸	۴۰۹	۴۱۰	۴۱۱
۴۱۲	۴۱۳	۴۱۴	۴۱۵
۴۱۶	۴۱۷	۴۱۸	۴۱۹

۴۲۰	۴۲۱	۴۲۲	۴۲۳
۴۲۴	۴۲۵	۴۲۶	۴۲۷
۴۲۸	۴۲۹	۴۳۰	۴۳۱
۴۳۲	۴۳۳	۴۳۴	۴۳۵

و اما در معادله مستطین در حد معکوسه
 المستطین المستطین المستطین المستطین
 المستطین المستطین المستطین المستطین

۴۳۶	۴۳۷	۴۳۸	۴۳۹
۴۴۰	۴۴۱	۴۴۲	۴۴۳
۴۴۴	۴۴۵	۴۴۶	۴۴۷
۴۴۸	۴۴۹	۴۵۰	۴۵۱

و اما در معادله مستطین در حد معکوسه
 المستطین المستطین المستطین المستطین
 المستطین المستطین المستطین المستطین

۴۵۲	۴۵۳	۴۵۴	۴۵۵
۴۵۶	۴۵۷	۴۵۸	۴۵۹
۴۶۰	۴۶۱	۴۶۲	۴۶۳
۴۶۴	۴۶۵	۴۶۶	۴۶۷

و اما در معادله مستطین در حد معکوسه
 المستطین المستطین المستطین المستطین
 المستطین المستطین المستطین المستطین

۴۶۸	۴۶۹	۴۷۰	۴۷۱
۴۷۲	۴۷۳	۴۷۴	۴۷۵
۴۷۶	۴۷۷	۴۷۸	۴۷۹
۴۸۰	۴۸۱	۴۸۲	۴۸۳

و اما در معادله مستطین در حد معکوسه
 المستطین المستطین المستطین المستطین
 المستطین المستطین المستطین المستطین

۴۸۴	۴۸۵	۴۸۶	۴۸۷
۴۸۸	۴۸۹	۴۹۰	۴۹۱
۴۹۲	۴۹۳	۴۹۴	۴۹۵
۴۹۶	۴۹۷	۴۹۸	۴۹۹

نموده در شبستانه نگاه دارد و در روز در گوش جانند در گوش دفع بود قدری مانده
 طرح و دردی یکبار گزیده و گوش انداخته در گوش بود و در گوشه گوش را گرم
 کرده در گوش جانند در گوش دفع بود از گوش نرم افتاده باشد سوره برکت
 قدری در گوش جانند در گوش حیات و با حقی بود پس جانند در گوش
 ساکن نمود از گوش با پر زنده پدید آمدن مقداره گوش از نوزده در شتر خوردن
 کند شکر در گوش جانند در گوش دفع بود از گوش نرم جانست قدری
 مانده نوره بارنگ آتش گزیده در گوش انداخته در گوش دفع بود باشد
 در معالجات بواسیر خون در اندام بواسیر سوز چشم آرد که در مشهور است
 یک خوند هم مادی نشا در آن حبس کردن روح و حالتی در عین عینه بواسیر ماله
 هم سهولت هم پهل اورا مانده ساعتی وقت صبح از لب در جلی فور زنده
 وقت بود در معالجه که بنام نیک و وقت صبح و شب و هم ما اول قدری
 را در کرد که کلی انداخته گوش در بعد از آن یک دیگر در انداخته منو و در طرفی
 نگاهداری وقت چهار روز یک پهلوی نام سهولت در دولت نماید در ریش مادی
 در گوش اختلال نماید هم ابد لغت وقت بود خوردن بود قدری در گوش
 ببر پیوسته و قدری نرم خوردن شاخ جامه گوش می افتد پس هر سه راست مانده
 در انتابت ماله بواسیر دفع بود و قدر حیات را بر آتش بنرم کنار با بک
 از آن حخته و گوش بندد در در وقت بود و در کماله بود هم در میان
 خام یک کعبه است که با زخم زده بواسیر طرف نمود و در در وقت بود
 با او بوسه بار کبابی وزن یک پاپ و پوست پدید آید پس یکبار را مانده

طرح نموده با مفرغ انداخته مانده و یکبار زین تند و روغن کما و امجده نگاه دارد
 مقدار یک سو روغن و یک سو لکب بخورده نماید و از گوش قطع کرده خاک نماید و گوش
 مانده ساعتی وزن یکبار نام بخورده بواسیر دفع بود و در گوش در جگر
 گوش لور در ساعتی بعد سانبده در قدسیه گوشتی مقدار یک کوه
 لغت در وقت چهار یک بود بخورده بواسیر دفع بود در گوش یک میان و در
 کاوش نماید و منجالی ایسل یکبار و یکبار گوش حخته کند که هر سه در گوش
 کبر و یکم آتش بواسیر طرف نمود در یکبار و مانده در گوش چهار درم عقل
 تا به یک القا شنو و القا مصلح تا در وقت است درم نوزده یک کعبه
 با آب گرم بخورده نماید در درم نواید و یکم است خاک دفع در جگر
 و دفع یکبار در اس بدن و لغت و نوزده در وقت ششم و سخن آن منافع
 است که در ماله زین پدید آید و از او صاف نموده قند سار و قند کند
 میان از آن یک تمام نگاهداری و در وزن یکبار اوله اورا که در گوش
 یک امارت جابه انداخته تمام نگاهداری وقت صبح و یک بار گوش
 تمام در میان آن سه روز یکبار و منبذار و در آن کند و قند و در وقت
 در آن برین کند بعد با آتش از آن است انداخته اوله که در بند الوی و هم
 یک نور سوز لور و یک گوش عموه انداخته در آن گوش کند و از حخته بود
 و در سه روز سه بار طعام بخورد از آن تمام خورد و در گوش بواسیر طرف
 سار و در درم لجه سینه اورا برین خوردن گوش کند ما در درم سه کاه و حخته
 بخورده تا سه هفته یکبار طرف شود و اگر نبارد در وقت یکبار که در گوش

در وقت چهار درم عقل
 در وقت ششم و سخن آن منافع
 در وقت ششم و سخن آن منافع

شد سوزان در وقت سوز و چیدگرت و دفع تو در وقت سوزان
 در وقت سوزان بوقت چهار روزن نشد و ام هر روز یک کوبه در وقت
 و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 قدر برایش نهاده و در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 همین حکم و در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 بود که علی بن ابی طالب در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 معده را در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 نفع با او داد که کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 نافع بود که کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 و در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 همه را کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 کامل بود که کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 و در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 علی بن ابی طالب در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 بخورد و نافع است که کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 چهار روز و شب و کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 اس کرده در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 بر سر سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 چو باره کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر

حال در وقت سوز

جمال کوبه که گمانت اینها در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 خورد و کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 هم کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 شش و ام قند سبزه سه سال بودن چهار کوبه در وقت سوز و اسیر
 یک کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 بعد از آن یک کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 نرسد و با در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 همه را کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 حدالند و وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 و در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 سه روزی یک کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 سه سال و چهار ماه و کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 کرده وقت کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 کامل کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 لیون کاغذ تمام روز کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 هر چه کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر
 عفر در کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر و کوبه در وقت سوز و اسیر

سوز

سازد و کپور در راه خدا باندازد و با هر چهارده بوی رسک صبح یکتایم طریق
 یا کوه و دان در خودم کرده و بیرون رفتن نهد اما نش از خود کسار یا کسار مکرر کند
 فرصت مایه مایه که بر روزمان خود بی یکتایم نهد خورد و بعد بقیه اگر دین آورد
 در وقت گنجی آورده در آن صبح با تنها غوغا کند بالدر آن شکر مالک و در صبح
 خورد اما در حره نشسته تا نه از پا برهن کند که بدو نشد صحت کامل حاصل
 کرد تا بار و یکتایم با مردار شک خوردن یکتایم چند ماه کنیز در ساله اینجست
 کوهی بنده یک کسب بنام خورد و از ترب برهنه مایه و بخورد مایه بی بداند خورد
 شود تا نشد و در معالیات خیرام در برص حکما فرموده اند که بخار برص اولاً سوزن بخورد
 اگر خون براند قابل علاج است یعنی گشتت بار و مایه نام کلان سینه او را یک کسب در
 بنشیند تا نشد تخم تا میوز در و بر کرده بعد از بسپان شکم او را نهد کند سه روز در
 نشسته خاص نکند بعد از آن از سینه او روده در روز یک کسب در برص
 خوب برین نشود از رغن بر آورده سه کسب کند یکتایم نهار خورد و یکتایم
 بوقت دو بهر و بعد سوم بوقت شام همین طوری تا یک هفته نرسد مذکور خورد و صحت کامل
 شد خورد یک کسب در کوه کوه بر این کوه نهد سید و مفدا فلفله از رغن
 و سینه بر سوده در روز یک کسب در سوز و از آن سینه سینه و در روز
 خون در بدن با نوبت با نوبت برین عدس شکست یکتایم خورد از خرد
 مختلف بر مریز مایه خیرام و یکتایم بچه و مریز مایه دفع نشود و در علاج مریز
 مایه و کپور سینه مایه بخت سینه و مایه متشادی بوی با رنگ سس کند نگاه
 دارد هر روز سه انگشت گرفته فروین اندازد و بالدر آن یک کسب نرسد
 می آید

اصول الفاشیه از علاج
 در آن کسب در علاج

نور

فد که بوند و در کرم مایه نشیند اگر تلو الم خیر در همین نرسد فدی کند بخورد و بعد از هفته هر جا
 که سید است بخته نوبت یک صبح با زاید تا نگاه دارد و را خورد با نشد که مرض
 دفع شود و در بسیار شکوفه انار در این بسته و با بوی هر دو را سائیده در محل مرضی بپاشند
 بوزن شش درم آنچه در چهار خورد با نشد مرض بر طرف شود محراب است و در علاج
 دفع فاکون بیارد با بوی وزن چهار درم آنچه در وزن یک درم تخم بنوار یک درم صناوین
 یک درم بر کسب سینه یک درم همه ادویه یکجا کرده در آب ساید غلوه بوزن یک درم بند و وقت
 روز نهار بعد از صبح خورد و از چیزهای با دی بر مریز نماید فرغت شود محراب است و در
 بسیار یک کسب در کوه و در حره در سه کسب یکجا کرده خورد تا یک هفته مریز
 وقت بود که در علاج برص مایه در شرف زرد و تخم انار طی وزن نیم پهل سینه
 همین وزن این هر دو را در شیره کتاس سینه جابر برین سینه باشد وقت نشود
 لغمان بر این شیره کرده بود او وقت حال شده خورد یک کسب در کلوی درین
 بندرم و با بوی درین سه درم و نیم و با نوره درین یکتایم درم در کسب در این سینه
 بر برین ملا کند یک کسب در صحت کامل نصیب شود و خوراک نان کندم خشک خورد و از خرد
 و مایه و عریان بر مریز نماید نکوشود با مایه در معالیات صبر و وق با نوبت پهل و ناله
 شنباه همدو از ده پهل را از ناله سینه صفت را خال کند و صفت ان ناله
 دارد و در میان آن برنج نکس و ی النورن گرفته بر کند و مالدی آن مریز سینه
 نکاه دارد بر هر واحد صبا بنده و از کل کلل هر واحد را کوله سار و خشک شرد و سینه
 هر سه توکره با یکدیگر نشیند و چون نشیند صاف شود دو دمایه نصف نشیند
 نصف مایه کرده گذارد و وقت صبح چون سرد شود پهل را از کوله بر آورده حداس و

دبار یک سید و در طرفی نکادار و نشسته ام وقت نام خورد و کرم الی سفا بابه
 محبت حق نشود سر بنی نام حضرت عقیل الی عتبه دید و طعام نفی آن خوراند
 ۱۶۰ لیکن وقت خوردن او و به از بنی و مادر بر سر بگذرد و عن تم کمتر خورد و بعد
 علی و دن در لاریه روکس بود و حدوث این مرض از مباحث بسیار بود و
 در راه رفتن و در حال آب خوردن و بول و غایط بسته کردن و طعام بی وقت
 خوردن مباد و خوردن در نوع است تا از سر در دیگر را که در عدالت از
 سر در این هم که در ندرت کرد که غن آن ابدال و افسار و قی است
 که بر وقت برم بگرد و بملو کند استهانها را روزی چند روز و علی
 اینست و قی نیز از دیرینه بیاید و با نکه نشانی و روانی هر یک با یکدیگر
 بیچ و بود که کوار هم را بر کرده تا باب بید پر روز هر یک سگوره خورد
 و غذا مان کندم و گوسفند مر وقت بهار بخورد و از هم چیزان با در روزی
 و زنان بر سر نماز می نمودند و با بیلو سکوه اک و بیست و سه هر یک
 شوی بخورد اول روز یک کل هم روزی کل سیم روزی کل بعد از آن
 سه کل در یک سجده نالت و کویر و بخورد و علی قی تا ن است بیلو
 بیچ و بیچ کونیز تا آب آن کره بر در یک سکوه بخورد و بخورد
 علی بیچ و کونیز و کونیز بیلو کونیز و زن قی کونیز کونیز کونیز و زن
 فلوس قی کونیز و زن قی کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز
 و هم را کونیز در قی کونیز کونیز بیلو کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز
 بعد از آن یک کویر بخورد و با بیلو آن یک کویر با بیلو کونیز کونیز کونیز

لاجلو

را بخورد و در آن سید هم وقت تا ندرت کرد و منفذ است که ضعف
 بر سر یک لاریه بر سر با ندرت کرد و کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز
 نیم شکم از غره بیدرت است و کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز
 بخورد و با بیلو کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز
 آن و در وقت سانه کردن سرور و کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز
 شود و از اثر حرارت از درون مباد کند و سخن کس خوش نماید و بر سر شکم جابری است
 و کما حق یمن هم بیلو علی سکریه میالور کونیز نیم با و افسون با ندرت اول افسون
 را در آب سانه رنگام را در او از سر و نیم فلوس کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز
 کونیز را در روز و غره مالکا و میان نمونه بخورد سکریه و ندرت سار کونیز کونیز کونیز
 فو زیا کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز
 را در او را کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز
 کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز
 کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز
 کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز
 کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز
 کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز
 کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز
 کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز کونیز

در وقت
کونیز

و نیزه شکر یعنی حکم دارد در میان صوفی بگرد و در مجرب است نوع دیگر علاج اسهال
 خون و بلغم بیار و مویز رس و پوست خشک شش نیم بریان و نیم خام است در روز بخسین نیم
 پخته و نیم خام بسیاری سوخته و زال همه را برابر گرفته کوفته بماند که تری قدری است
 همراه آب تازه بخورد اسهال در سه روز دفع شود و در علاج سنگ کهنه چون سنگ سینه
 بهیچ علاج نرود و اخذ وای او نیست که روز اول بجای غذا دوغ ماکه کاه بوزن پنج
 پهلوی بخورد و آخر روز هم وقت غذا همون قدر بخورد تا سه روز چون روز چهارم شود
 غذا در وقت نیم را کم کند و بر دوغ بیفزاید تا آنکه غذا بالکل دفع شود
 حرارت سینه است مابین سطح معده و جریانه که گمانه میده نموده اند و در این
 کذب شش با کاه و جریانه در اطراف اندارد و مانند نر از اول و در کتب
 جریانه میده و بعد دو نیم انار است و دوغ که کدو که مرقض مرقض کند در غذا
 همه بر دوغ میده و این هم بر دوغ که بعد از پنج شش روز اگر دوغ نرسد این
 بعد از یک هفته مساوی و اخلاط غلیظ جانیم بل و غیر این کرد بعد از چهل روز است
 بر طما طعام مفراید و از دوغ کم کند تا که کفنه نوزده ما الکفنه دوغ ترک نماید مگر که الله
 بحال است و بداند که خرد روز را به حرکت و از جماع بر سر نماید و جای بکند که در دفع
 اندازد است شش سرد و بیلا مورد و پنهان نموده است و کت باه فعل خورد
 زهره سینه انبساط و در او دو و نیم کبک سینه و درین شش کت کبک سینه
 زنجبیل و زهره سینه و مویز کبک کبک و در جیتی نیم تا یک انار و از حار تا یک همه او را کوفته
 بچینه نگاه دارد و موافق اند طبع است در دوغ انداخته نوزده تا کامل است
 نوع دیگر یک صندل و احوالی کند که گمانه افنون دور کرده و در این مورد

انواع

رخس در روغن ماکه کاه و نیزه مقدار آن مساوی در شش کوه مقدار خود سد و یک کوه
 نهار خور و شکم نه شود و حرارت نوع دیگر شکم طفل نوزده سار و یک جنون ناره
 و یک کله ناسکفته اما قدری مردار است قدری سیاهی بر چهار او و بر افندی قدری
 کله انار که تمام باشد سبده که نیمی و یک شکم جاری میده و شود نوع دیگر علاج در شش شکم ناز
 یک صندل نیمه دو و چهار بار در روز از اسهال که گمانه افنون نرود که در این انداخته کوه
 مثال خورد و یک کبک سیاه اگر جوان خورد و از صغیر باشد نیم کوه و اگر کبک شش جواره باشد کوه
 بخورد شکم نه شود نوع دیگر علاج سنگ کهنه بر نال کبک نیمه کوه کوه دو و دو نیم
 بریان نیمه کوه فلفل کوه و در از یک گرم با هر یک یک گرم جدر اسهال که بیامیزد بر روز و دو
 عانه عینه کوه کوز و شکر کهنه بر طرف شود نوع دیگر علاج اسهال محمود و در
 وزن بر جدر اخذ شش نماید بعد از در آن کجا کند است که گمانه افنون نرود که در این
 خورد اسهال بر طرف شده نوع دیگر وضع نول سه درم خاک ساید و در قدر زیاد کندم
 انداخته بکته نرود روغن ماکه کاه و نرود شکم جاری نرود و یک سید و در نفعالی
 در دو و هفتی یعنی سنهوه طلوع و او نمار و امله و کت و تخم بنوار بر سه را در دوغ سینه
 باله دفع شود او لا جابر مرض از چاکله شسته بخورد از زمان ماله بر طرف شود
 بیار و بلا سینه تله نونه و کت بر سه را بر روزن گرفته در عرق لیمون کاه
 سبده بر مرض ماله و در اوقات شش در یک هفته فرصت کمال شود نوع دیگر نهار و باره
 وزن کفلس تله نونه وزن کفلس کفلس کفلس انبساط در عرق لیمون کاه
 حل کفله تا که کفنه نرود و او طلا کند فرصت کمال رود و در نوع دیگر طلوع و او مبار و کت
 در میان آن نوع نهار انداخته هفت روز بر نخ سبک سبک جابر و او ماله کیم

ابی فرصت نمود و بعد از آن که در نیمه اول از نگاه او که در آن روز
شود و بر او در هر دو ساعت یک بار در اول از نگاه او که در آن روز
مهرت که بود افتاده بر طرف شمال که سمت راست با هم خوانند بر او و مال در یک
فصل شود و در هر یک بار در اول از نگاه او که در آن روز
کسب آن بر او گرفته در نهالی بهیول از عرق نمون کاغذ را رسیده جام بهیول شده
که رنگ سبزه شود و بعد از آن قدر روغن مالکاو انداخته و حل کرده نگاه دارد و
که او باشد او را با جگه سستی بخراشد و بعد از او در برابر آن مالکاو است در کما
از آن مذکور در مکرور افتاده بر طرف جنوب که سمت چپ طلوع بهیول و در هر یک
و با کس کلوه دفع شود و مار و کبک و پلید و پلید و ابله و برین برابر سبزه در دوام
بار و عن مالکاو و شکر تر بخورد تا نهنقه بهیول خمر و مرغ و اما کس کلوه دفع شود
تو بعد یک بار و کبک و تخم نوار در دو جوهر و در اول از نگاه او که در آن روز
انداخته در افان بهیول و اندام قدر بخراشد از آن روز که روز مال بهیول طرف
لو بعد یک بار و تخم نوار و بوزن یک قلو سن او را آراخته سبزه در بدن مالکاو بهیول
که باشد در افان بهیول که در سبزه بهیول و در دو روز بعد که طلوع بهیول سبزه
موسفید سبزه و پنج لکه دنده تخم نوار و سبزه کسب و در بهیول طلک کند
روز بهیول بر طرف شمال که سمت چپ طلوع کلوه و مار و کابله برتری و مرغ و کله سبزه که
معد کرده بالا از مرض لب نماید و از سبزه که بهیول در وقت روز صحت یا در وقت سبزه
در معالجات خلق زده مار و چهار کفایت و یک لوجه یعنی جوک و و کله و یک
توک و چرب سبزه و وزن یک قلو سن و پوست سبزه و وزن یک قلو سن که سبزه

وزن یک قلو سن

وزن یک قلو سن تخم و با نوره سبزه یک قلو سن خراطین یک قلو سن خربار که کفوس
رنگ سبزه تخم قلو سن بر مال یک قلو سن بر بهیول یک قلو سن خربار که کفوس
شراب دو آتشه وزن شش قلو سن و عن کبک وزن شش قلو سن سبزه که کفوس
وزن شش قلو سن که کفوس در هر یک سبزه شراب در دو سبزه سبزه بهیول
روغن از او یک مقدار و در سبزه که کفوس باید که فصل از طلا و کرا از آن
نشوند بعد طلک کند کالت اصلا انداخته سبزه که کفوس سبزه سبزه که کفوس
کدام سبزه که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس
کدام سبزه که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس
شراب دو آتشه سبزه که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس
ادویه با جو کوه که کفوس در سبزه که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس
حرب نگاه دارد و با در شش و ف حاجت قدر سبزه که کفوس که کفوس که کفوس
و مالکاو آن که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس
تخم که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس
تخم بهیول سبزه که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس
سبزه در چهار آنرا شکر مالکاو انداخته جو شش بهیول که کفوس که کفوس که کفوس
وزن یک سبزه که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس
قدر حاون داده نگاه دارد تا منجه شود و وقت صبح از منتهای سبزه که کفوس که کفوس
داع که در طرف غرب با در شش نگاه دارد و قدر سبزه که کفوس که کفوس که کفوس
و کله سبزه که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس که کفوس
اصلا انداخته کالت اصلا انداخته کالت اصلا انداخته کالت اصلا انداخته

تفریقهاست بدو در یکدیگر بیارند تراشند هم آب و گوشت سفید و را طبع خشک
 برین سبب بر یک یکدام سائده و دو عدد گند سبب یا دانه را سبب را در وقت
 بعد صاف نموده در میان شیشه گها در آن قدری از آنم زخم زخم سرد کرد
 بر تمام در لیب نماید و با آن بر یک تنول چند بار در روز دست کند مگر چون
 بر یک جنبه وزن یکبار و در وقت خوردن یکبار و در راه اینها در وقت خوردن
 اول در وقت خوردن روغن نیمه نموده بعد از آن شیره انار و بعد آن کوبیده
 مانند وزن یکدام نیبل و مگر که وزن نیمه تمام اندک اندک در زیر آن کشند
 چون بکند آن خورد و رنگ او در سرخ شود و گاه را هر فرد آورده وزن یکدام
 سه نیمه سائده اندازد در ظرف بویل روغن انداخته از خوب هم نماید و با آن
 حل کرده بعد در میان شیشه با طرف جرب گها در آن وزن یکبار سرد کرده
 لیب نماید با آن بر یک تنول مذکور فصل و اوده تا سبب جلده کند و در
 حباب کند مخصوصه سرد مویز است که در یکدیگر سبب و نعل و سلاوه و
 انور و پوست سح نیز سفید مویز سبب مال میکنند رتبه خوبت مگر با دام نیم اوکن
 یک کوبی تخم و مالوره نیم نیبل و نیمه وزن برابر گرفته خوب نموده در روز خوردن
 در ششم گها هر دو وقت صبح و شب شیشه انداخته همه حکماند بماند از آن چوب نیبل
 نماید و با آن آن بر یک تنول سجدالت و در راه کرد و در وقت خوردن سبب
 شیره بر یک جنبه و فلوکس و زرد چوب در آن سرد کرده در روغن و با آن در
 به نزد بعد نیمه دو کاه و مگر که مائل که مائل که سائده در روز خوردن اول
 از سبب فو و گوشت سفید گها در آن فو از آن کجا وقت تمام بر قضیب طلده کند

در این

در یک تنول مصلح جدا صح گها در آن فصل و اوده تا سبب طلده
 کند خوب است که در یکبار و نیمه وزن دو فلوکس سح نیز سفید فلوکس
 دو نیم وزن مدور مال کنند پس وزن نیمه او سه را کوفته در میان سبب چهار
 سه شیره گها و انداخته جوش داده چون سرد شد قدر سبب جوش شود و در
 سرخ زفت و در آن جادان داده گها در آن وقت صبح روغن لادن کشیده
 مگر و در آن در آن گرفته بر قضیب طلده بعد از آن بر یک تنول کعبه از آن خام میند
 و در آن گها در آن صبح بر طرف سازد و در راه سبب که در آن سبب
 تنول مسیده خورد از نام و بیجا سبب باشد و در آن کوبیده یکبار در آن
 یک انار سبب او گرفته مگر در آن روغن کشید در آن کوبیده یکبار در آن
 از آن لادن روغن را صاف نموده گها در آن را لیب نماید و در آن
 تنول سجد قریه بود باید در حذر روز خوردن از صحران نماید و در وقت خوردن یکبار در آن
 انار وزن دو فلوکس پوست سبب و پوست سبب و پوست سبب و پوست سبب و پوست سبب
 جوه و بوزه بر یک وزن دو فلوکس زخمیده او سه را کوبیده در میان دو
 انار سبب انداخته در وقت صبح جوش دهد و در آن سبب یک انار نماید و در
 سبب او سه گها در آن و مال صاف نماید بعد از آن مگس و در وقت خوردن در آن
 جوش داده چون تمام اند آن سبب کرده را در آن خوردن در آن لادن
 در سبب بود و فو لاده در آن صاف نموده و نیمه سبب گها در آن و در آن
 گرفته لیب نماید گها در آن سبب شده باشد جاق نوت و لادن سبب بود
 اگر در آن وقت سبب باله لیبان در آن خوردن کوبیده و در آن سبب

نماید اسکن شود از موده است که بکریار و لنگ کلین با و دام عفو ز به بکدم خم شده
بر سنگ را نموده مار یک اس که نگاه دارد وقت حاجت نذر از آن در ایستار مخلوق
که با مال برکت نان نجمانه برود که در خون خشک شود حس است سار با اجناس خوان
که در یک تنول دور کرده نزدیکی کند مقصود حاصل شود و فرج تر یک غم دور دور
باید که در معالجات از ما بنبار و شکر تر و در ما بنبار و شکر تر
کرده بر قصبه و میامع جندان و فون دلالت به کزن نام تواند آورد و
بسیار و درم خم تر و درم زردک و درم روغن سیاه بوج است و در قصبه
طله ماله است قصبه و در قصبه سیاه بوج و در زره کا و در شیره بیاز و ماله بوج
امی قصبه طلک کند و ماله سطره و در ار کرده و اگر پوست انار بار و عن سبب قصبه
بر قصبه طلک کند و در ار کرده و در اجسی و سندر برکت است
بر اس سندا باشد خالص میخند غلوه ساز و یک غلوه در دین که در لغات آن
بزرگ ماله و یک و دین و در خندان لذت و به که برده و به بوج شود
کا فور خام و سبها که بومین برابر است وقت معافیت بزرگ ماله و مشمول شود
زن زو و انزال کند و عدلگر اگر مندر و مال کلک در روز یکشنبه بار و عن ماله
بر بیان کند جهل زور بخورد اگر مرد لالی باشد مرد کرده و در یکشنبه و بوج
را خستد کند و عدلگر حال کمور و یک شکت باشد بیا میرد و بر قصبه طلک کند
نمی شود و اگر استه را در قرحل نگر کرده برین بخوراند بی او بکلی می تواند ماند
ماند اگر در اجسی را در دین انداخته لغات آن وقت جماع بر بزرگ ماله ایجان لذت
باید که برده و به بوج شود اگر در سبها ماکان باشد امی قصبه طلک کند و ماله

کند و در ماله
باید

مرد و دیگران فاد نشود و عدلگر گناب خسرو اجسی و در خیل بر یک و دام سبها
بر قصبه ماله نبات سحت و در ار کرده و کزن نام بنبار و بوج است و عدلگر کرده از خست
را با کلاست استند و نزد کماله مارن میامع کند با بوجش شود و اندرون سورش
مرد و ماله و عدلگر خون که به سبها بر قصبه طلک کند و با زنی که جماع کند حیوان و است
و از و یک صفت و بکدم بی او نماید و فراتر بکرم و عدلگر عفر قوی و و الکه بر اردن بسیار
سایر و عدلگر و وقت حاجت نذر از آن قصبه ماله و خشک کند لیده میامع کند
لذت به برده و به بوجش شود و عدلگر بکرم زب را کوفته دور و عن کج بوج است و عدلگر
شسته نگاه دارد وقت حاجت بر قصبه طلک کند سبب میرد و تحت شود و عدلگر
زمن میخورد آن و در اجسی و عفو ز به بوجن برابر قدر شکت است به یکی کرده باشد
ببازر و در مقدار تمام غلوه بنید و نگاه دارد وقت حاجت کمی در دین کند و نگاه دارد
را بر قصبه ماله جندان لذت و به کزن عاسق و بواجه کرده و عدلگر بیاز و زره کا
سبها باشد یکی کند بر قصبه ماله بر بوجن که برود و است کرده و اگر خواهد که خلاص شود
از بول کتورین ماله کا و مار خستد است کند خلاص شود اگر میجان کتورین باشد
کند و در کماله جماع کند خلاص شود و عدلگر بسیار و سبها کا فور خام برابر زورن
باید وقت حاجت قصبه طلک کند عورت زو و خلاص شود و در خلاص شود
ببازر و خون به در او بار و عن کا و امی قصبه طلک کند جماع کند عورت
دوانه او کرده و عدلگر بکرم به مرغ نام و استکت با میرد و بر قصبه طلک کند نمون است
بر خرد و سبب برود و عدلگر بیاز و است کند و از بکرم و عنون و بی کسند
حصار او و به بر بوج در سان بول حراس کند و بر قصبه طلک کند و بالکس بر

کند و در ماله
باید

بتولی سجد فو کبر مکنید و تا که خشک شود و او انست در احوال شریح زن ناب
 خواهد آورد و بعد بکفر اطلن خشک را در و غرض کینه برین کند و صاف که ده لکهار
 و قدر گرفته رقیب طلکند فریه شود و در از کرد و دو مساک سزینود اگر کله شوی
 کند و عدل کربار و بیج آنک بیج کرد و تخم کثای این بره را نیز که سبب و بیفقت طلکند
 بسیار فریه شود و تو عدل کرد از کردن ذکر بار و روغن بلخ و طرف نو لکهار در
 مغز خاکینی و معراضه انداخته در انش جوش و به چون کداسه صاف نموده
 بر روز بر قف طلکند ده سبب حکم خدا نم که خواستند و عدل کربار و در از رقیب
 و لوجیک کنت سبب در روز کینه انداخته لکهار و صفت روز متواتر رقیب کد
 سخت دور از منو و با سبب در معالیات قوت ماه و اساک علاج قوت ماه
 که شویوت ناکه شود و مبارک و سبب کس که مفدا رنگ آثار مال مکانه بکلیا
 ناگور رکیبا و اینجه او و به کوفه سخته در میان شکر بر اثر وزن او و به اساک
 داره وقت صبح شام مفدا رو و فلوئس در تخم آثار شکر مالکا و انداخته شویوت
 باه ناکه شود و تو عدل کربار و اسکنند ناگور موصی شاه و در خلی و بنکره و شنبلی
 و تخم آونگن و تخم رزک و ستاور و ناکه مکانه و ماده مندر اینجه را من و کوفه سخته
 و شکر ز سوافن او و به انداخته لکهار و صبح و شام وزن تخم فلوئس کور در روز
 ده عورت خشک شود کند و عدل کربار و کصد قصبه مرغ در اساک سبب ناکه شویوت
 ارد سرد کند لکهار مالک که ده زود و سفید را با تخم با میز و کدر تخم شویوت بار و فضل
 ده درم فرقل و به درم خوز و به درم رعفران میزدیم ز سبب کدر درم و درم و ده
 الا بی میزدیم اینجه را سبب شده در میان زودی و سفیدی میزدیم لکهار مالک
 کندم

بندم کوه نایب و در میان آن معالی کینه بر اثر دو روز و عن بران لکهار
 روز و سبب بی سبب باه خندان شود که در نوشتن نایب عدل
 علاج این معالی حکم است بیج کوفه و تخم ترره و بیج شکره این بره را بر کوفه
 شسته خورد اگر لکهار سبب کینه بر کرد و در حوض کینه بر کربار و روزی مصطفا و قد
 و قرض و خود خام سبب و در شسته امیزد وزن یکد ام صبح شام خورد و به فریه
 شویوت کند و سبب کینه بر کربار و به سبب و اسکنند ناگور موصی سفید مال مکانه
 کد و در شسته بیج سبب کینه بر کربار و به سبب کینه بر کربار و به سبب کینه بر کربار
 و تصاف این شکر با فیه مخلوط کرده به نیک کف دست همراه شکر مالکا و خود
 و از ریش و با در سبب کینه بر کربار و موصی سبب اسکنند ناگور موصی کلان
 اکل و ماده کرباره خود در میان انهمه را بر کینه ماده ساز و مودن ماده
 تر بار نموده در روغن با کاکا و امی لکهار در و بر روز نهار یک کف دست تناول
 کند تا دو هفته قوت ماه و اخیاع معنی لغابت شود و کد دست نواند کرد و در کد
 و زانو و به نگاه را به سبب کینه بر کربار و با و مود و در یک هم سبب کد در ادجرب
 سبب کینه بر کربار و به مود و دو و بی و کد کد و دو و اولت کتاره موصی شاه
 سبب کینه بر کربار و به مود و دو و بی و کد کد و دو و اولت کتاره موصی شاه
 انکه مود سبب کینه بر کربار و به مود و دو و بی و کد کد و دو و اولت کتاره موصی شاه
 لکهار و وقت نهار تخم فلوئس بخورد و مالکان تخم آثار شکر مالکا و شویوت
 اگر شکر سبب کینه بر کربار و به مود و دو و بی و کد کد و دو و اولت کتاره موصی شاه
 تخم فلوئس کد کد تخم فلوئس کد کد تخم فلوئس کد کد تخم فلوئس کد کد تخم فلوئس کد کد

روز

کندم

صد مور بوکری با کف و ...
وزن فلوس ...
اندراخته کونی ...
سیر مالکا ...
از سر خود وقت ...
ورجالت ...
کلیات کند ...
بهمه کل ...
کبریا مضطرب ...
وزن ...
صی و شام ...
سوزن ...
وزن ...
از جانب ...
ختم ...
از یکی ...
سینه ...
نم کوی ...

ادود ...

ادود بر آورده آثار ...
دار چینه ...
بر ابران ...
وزانوانی ...
سه دام ...
نیسار ...
دکولم ...
و تصد ...
یکبار ...
هر دو ...
در کان ...
ختم ...
بنا ...
از طرف ...
و سینه ...
دریخ ...
حکایت ...
طرف ...

توسی

در آنجا که از اندامی که به کمال در سینه می رسد بران از رخنه و منفذ که در کله ها یافتند
 خورد و دانسته با آرد و پودنه مانده شود در یک کوزه که با روغن است و در آن
 ساینه و زرد که او شکر بپوشد چون اولاد است در آن سینه که در کله و در سینه
 خاک کرده میوه سازد و هر که در آن روغن و شکر فایده است که معده در یک
 خود بود و صبح که در آن خود را که خوردند و فایده است که در کله ها یافتند و در آن
 بر یک کله ای درم و در آن طفل را که در آن درم بخوردن و کله خود را که در آن درم
 در آنجا که بوده که کله ای که در آن درم خوردند و فایده است که در کله ها یافتند
 در آن از رخنه که در آن درم خوردند و فایده است که در کله ها یافتند
 ماه و در آنجا که سینه ای که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن
 قلب معده و سینه ای که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن
 با نور سینه ای که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن
 با کله ای که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن
 وقت صبح که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن
 در آنجا که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن
 در آنجا که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن
 در آنجا که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن

بایا در آنجا

در آنجا که از اندامی که به کمال در سینه می رسد بران از رخنه و منفذ که در کله ها یافتند
 خورد و دانسته با آرد و پودنه مانده شود در یک کوزه که با روغن است و در آن
 ساینه و زرد که او شکر بپوشد چون اولاد است در آن سینه که در کله و در سینه
 خاک کرده میوه سازد و هر که در آن روغن و شکر فایده است که معده در یک
 خود بود و صبح که در آن خود را که خوردند و فایده است که در کله ها یافتند و در آن
 بر یک کله ای درم و در آن طفل را که در آن درم بخوردن و کله خود را که در آن درم
 در آنجا که بوده که کله ای که در آن درم خوردند و فایده است که در کله ها یافتند
 در آن از رخنه که در آن درم خوردند و فایده است که در کله ها یافتند
 ماه و در آنجا که سینه ای که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن
 قلب معده و سینه ای که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن
 با نور سینه ای که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن
 با کله ای که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن
 وقت صبح که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن
 در آنجا که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن
 در آنجا که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن
 در آنجا که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن سینه ای که در آن

لو کف... کما...
و کس... کس...
اس... اس...
ماه... ماه...
سنت... سنت...
مخو... مخو...
با... با...
از... از...
صلح... صلح...
ماده... ماده...
حاجت... حاجت...
ان... ان...
نان... نان...
و... و...
صان... صان...
محل... محل...
بر... بر...
بر... بر...
لوا... لوا...

البر...

اص... اص...
خس... خس...
وار... وار...
در... در...
س... س...
قسم... قسم...
خوب... خوب...
از... از...
اد... اد...
تعداد... تعداد...
سیدار... سیدار...
مستعمل... مستعمل...
خلط... خلط...
و... و...
او... او...
هم... هم...
بیم... بیم...
مال... مال...
سلسل... سلسل...

عالم

و ماه بر کمر و دو دانه از اسفنج کند و در لنتوت و دانه نفا و اور دو رنگ اسفنج کند
 خوش کند بر اثر امواتی ای بار در رخی و فلفل کرده و فلفل را در حصاره مقرر
 بر کمر بر کمر اسفنج را زود در خرج حصه العلف مغز مغز با لونه شتر از نار چیل تازه بیک
 ده درم مونز یعنی منقح است درم غسل معصاته مقابل او و میخون پختار و مقابل
 یعنی نماند با او مت نماید تو قدر مگر معجون لولور که ترکیب حالتی است منقح
 دارد و فلفل را سخت کند و او عسل را می کشد و شکر است که کند و اعصاب را قوت
 در بخون فاسد نغیر عظیم مدان شود و متوسط او در و در و در و در و در و در و در و در
 ببار در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در
 از هر یک یک درم کالنج و فرج یعنی و لعل یعنی عشق معجز از هر یک یک درم و در و در و در
 بسیار یعنی سر و دانه و کند سیل نر که کند که مانع است و در حصاره را در و در و در و در
 از هر یک یک درم مقابل معجون عسل که از هر یک یک درم کوفته میخون چیلان حمل
 بر سینه لقا دارد و وقت خواب نزدیک معصیت یک مقابل یک گرم فرود
 زود کند معجون نغیر از مار و تخم مزج لاجبی که آنرا که فلفل سیل جا و در و در و در
 زعفران عطر فرود که فلفل کرده و فلفل از رخیل در حصاره دو ماه است
 بگرد و خوب است کند بر سر نموده لقا دارد و در و در و در و در و در و در و در و در
 به لونا آورده او را این که در کس که بر سر نموده در میان روغن چیلان معصیت یک درم
 جزا مذکور در روغن عطر فرود که فلفل کرده و فلفل از رخیل در حصاره دو ماه است
 در روغن را لقا دارد و بعد از آن که در کس که بر سر نموده در میان روغن چیلان معصیت یک درم
 اندامها را در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در

در حصاره

آورده در ظرفی لقا دارد و وقت صبح و شام مقدار دو دانه تا اول کند عین عشرت
 تمام دست و پدب بسیار از نار چیلان کند و در کس که بر سر نموده در میان روغن چیلان معصیت یک درم
 حاصه لغایت شود و بعد که معجون سفرا با بر او دفع اوضاع مفصل و در حصاره
 چهل زده و قوت و اینست خرافه مفصل و امراض فرزند و در و در و در و در و در و در و در و در
 را چوب است با در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در
 مفصل ساج فرقی فلفل کرده و در از فلفل صکار فلفل که چیلان معصیت یک درم
 خولجان کور رخیل کلسج خود بر سر نموده زره که مانع است از روغن نموده او را
 کوفته میخون چیلان معصیت یک درم و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در
 بپزند تا حاصل دیگر در از نار چیلان معصیت یک درم و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در
 بهت زود کند معجون افنویان مبار و افنویان خود بود به سکنه تا کور بر سر نموده او را
 مویله سبزه زعفران وزن دو دانه شکر با و انار سبزه با کافور که مانع است از روغن نموده او را
 کوفته میخون چیلان معصیت یک درم و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در
 کدایت کند بعد مقدار صده تا دو صده بخورد قوت ماهه ایساک لغایت و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در
 زود کند معجون از سطا طابلس مبار و معرا خروت معصیت یک درم و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در
 تا بر سر نموده اسفنج کند و نماند چیلان او در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در
 بخوبی معجون سار و در
 است تا در کس که بر سر نموده نام شکر استاده ماند تو قدر مگر معجون بهر در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در
 خستیا سس درم در یک تا و اینست چیلان معصیت یک درم و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در
 دور کند و این او در و در

چیلان

در حصاره

نم فلوس موصیای سباه و سفید کننده نهدرم خولجان چهارم معطیله فر نعل چهارم
 شله نهدرم و این شمس نهدرم کلور درون شش فرم ان حمله او و بر بار یک
 اس کند میان چهل چهارم روعن زرد انداخته خندان کجوس نکه معجون شود
 مقدار دو ماهه بخورد قوت ماه و نرم طعام شود نود کز معجون افلاطون مار و
 ز نخل یک انار شانه چایا و شمشه دو انار رخل را مار یک اس کرده در میان
 روعن ماکا و بریان کند و در شمشه انداخته کف نهد که نکت شود و لکانه اردو
 نیار انقدر بخورد که طبع بخوابد طعام نرم شود کمر سوزانک بد و طبع را کنگ
 کند و معده سرد گرم کند و بر بار و گرم کار نکند قوت ماه نماند شود و با هر کس که
 معجون لکانه مار و تخم او کنگ و کج کوا نچه ماده که کبیر اللابی کربا نهد نعل خور و یک
 روعن آن و نعل کز و بیله مور از هر یک درین دو فلوس کافور خسته نم فلوس روعن
 زرد و منت بهلویا سکر تر بر بار او و به شکر ماکا و چهار انار میده او و به زرد اند
 اید و مالار ان سکر انداخته جلدوست کرده وقت نماز درون چشم بهلویا خوروی بند
 معجون قطعه که حکما را از قطب الدین سلطان است خنود و نکه که بر سر خور و زرد کرام
 نیک است بسیار در معرجه کز خور درم و زعفران الفان نیک است درم این دو
 را در حلات نشات باخته معجون سازد بر روز دو درم خورده باشد اگر بوقت نماز
 تخم تر برک ماید در مصرف غنچه در در منوا نر کوز و سهوت مردانه کند و بر است
 نود یک معجون کجودی خمد قوت باه و خطن نماز و خور و بریان کورن بیخ دام در روز
 ماکا و کیم فلوس و شکر زرد و زردین شکر بهلویا مانده کجود را معده شکر زرد امتحان
 در روعن بریان کند لکانه زرد در وقت خور و او درون و ارجحه و فر نعل عجز فر نهدرم

بدر

بار یک اس کرده در و راعن کنگر با کنگر است نهد بعد هر کرده و زردی لکانه اردو
 و نهدرم بهلویا قوت نماز کجود و اساک و قوت باه بخور لکانه اردو کجود کجود کجود
 طالع کس که از خوردن خوف و خرن و اندوه نم نماند و به فرحت خوشی و زرد انداخته
 وین را فریاد کند و نون لکانه اردو کجود و نون کجود کجود کجود کجود کجود کجود
 سعد بخورم فر نعل سه درم معطیله و سنبل سه درم عجز فر نهدرم زعفران بود و درم
 قافله کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود
 اسینه نهد کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود
 بالار ان کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود
 کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود
 ساخته بود و در این معجون بهترین معجون است که بهر قوت حله علتها نافع است
 مار و خولجان دو درم سنبل کجود دو درم جو معطیله کجود درم و ارجحه دو درم فر نعل سعد کجود
 کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود
 دو درم کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود
 علیه اسلام خورده بود و نکه که از انجا نهدر علیه اسلام کجود کجود کجود کجود کجود
 که از انجا نهدر کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود
 نافع دیدند اگر در سال مکلفه هم بخورد و ان نیک بسیار و خولجان کجود کجود کجود
 یک درم کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود
 کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود
 درم کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود کجود

بر پوست درونی خشم و فریبی آن در نرم طعام و غیره نافع است پیار و فلفل که در چهار
درم فلفل گردانه الاخر در چهار درم رخیل ده درم نل و فلفل مقدرم تا شش درم
تا کبر و دوازده درم نبات یک انار را با آنجا آید و در باره آن اس که در شانه است
معجون سازد و وقت چهار روز است درم ندامت تمام کرده را قوت دید و اس که
قوت ماه را تا که گردانند و بعد مگر معجون فلفل که واقف جمع امر ص بدایت پیار
فلفل دراز و بنبله نور و خجل دستاورد و هر تنگی و هر کلان و خور فلفل انون درون
کا و در یک شکر اجوان خراسان عفره جا و اثر فلفل کرد و عفران الاخر
دانه خشی کشمش سفید و کهوره مشک و دام و زره تمامه آید و با رابر و درین گرفته
گرفته بخورد و فروام که انداخته و باله در آن روغن بقدر حاجت نیم فنجان
دارد و هر روز قوت صبح و شام یکم که خوردده باشد تا منتهی غایت نرسد و بعد
معجون کزبر که کرده را قوت دید و وقت راسی کنند و است و آنکه کرده و در یک سف
کنند و فریبی آید و بنار و کزبر و زن ده انار آید و اسحون او را در کزبر
زره کرده در پنج انار شکر که آید و بز و چون خوب شود که اگر تمام باشد
چنانچه اثر شود روزی نماید بعد از آن در روغن ما و کا و برین کند و کفر زرد ناله نرم
بهمن حلوا کرده و بعد از آن در نیم فنجان تخم کزبر یک شش درم و عفران خالص
که خفته نرسد در آنکه دیگر کفر زنده کرده سرد کرده که جای محافظت نکند و در وقت
نهار روزی بزرده درم خورد و باله در آن شکر ما و کا و حشسته بده بود فلفل که
بند با آب سرد نیم در معالجات ششها که خنکند و با اس اعصاب و حر انکه
استسقا و فلفل یک جلد در جگر جلد در میان جلد اس شود و جگر

نست

و فلفل در درون کله بود و در جلد او و سینه سرخاب از تخم کله بود و چون
حکم بود مقدار نخل و سیب در عین سر بامک کوبیده شود با درم نیم کله بود
سر با قوت بود و در کله در و کله و زهره هر از بار و با تخم باشد با کله بوسن از جرایم
و سدر است که در درم فلفل سیاه که در درم کله در درم کله در درم کله در درم کله در
نزدیک صبح و شب که در درم کله در درم کله در درم کله در درم کله در درم کله در
و کله در و موخ و زنی بر اب رنگی کرده مقدار نیم ما کله کله در درم کله در درم کله در
تا کله در در میان نه درم صاف نموده با رنگ آن کند در درم کله در درم کله در
برای کند بعد از درم کله در درم کله در درم کله در درم کله در کله در کله در
درم کله در سیاه جلد در درم کله در کله در درم کله در کله در درم کله در کله در
کله در عفران اس که در درم کله در کله در درم کله در کله در درم کله در کله در
عسل و قند و کله در درم کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در
و کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در
کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در
کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در
کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در
کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در
کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در
کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در کله در

نست

بیخ نسینا کو روز سائده در تمام بدن طلا کشید بوزن هر غرام یک سکه و سکه
و بای لکین کتور را و سینه صلی کرده در دست و پا مالید و در اصاب سینه صلی کرده
کم بود چندی و خواهر کند طرف لوزی علی مراد و خسته به در حال جفا
رود باشد ما در روز پنج روز یک سله لوز را ماده ساخته که به لوز در
سین و دم ماده همراه لکاف و جوش ماده بود وقت بهار است روز وقت بود
و بعد علی مراد مالوم تان طیف وزن باشد او را لوزی که در کوزه کرده بود
در روز پنج روز در کوزه بود و در کوزه بود در کوزه بود
افزون بر این کرده همراه آب تخم صحت باید از او و کف لوز در کوزه باشد
مویله سینه سائده در انداخته روز غدا بود در کوزه بود و در کوزه
علیه لعل بر این سدا و لکوز را در کوزه بود و در کوزه بود و در کوزه
ببند در کوزه روزی باشد که هر کوزه سائده کم کرده باشد در کوزه
حکم دله و علی مراد سالی و کردیم چون کف لوز و لوزی بود
هر روز ما می زخمه نان بر و کتور جان از آن کوزه بود و در کوزه بود
صد لوز کوزه آنها ما در کوزه ان تان سائده در کوزه بود و در کوزه
وضع بود و علی مراد کوزه با لوزی در کوزه بود و در کوزه بود
کاف لوزی و در کوزه بود و در کوزه بود و در کوزه بود
در کوزه لکاف لوزی در کوزه بود و در کوزه بود و در کوزه
سین و در کوزه بود و در کوزه بود و در کوزه بود
ریخ چاه لوزی در کوزه بود و در کوزه بود و در کوزه بود

سید علی

این کوزه بخت باشد این کوزه کاف لوزی در کوزه بود و در کوزه بود
لوزی علی مراد کوزه کوزه و در کوزه بود و در کوزه بود
کاف لوزی و در کوزه بود و در کوزه بود و در کوزه بود
سائده کوزه کوزه و در کوزه بود و در کوزه بود
ما کوزه کوزه کوزه و در کوزه بود و در کوزه بود
سید علی کوزه کوزه و در کوزه بود و در کوزه بود
در کوزه کوزه کوزه و در کوزه بود و در کوزه بود
کوزه کوزه کوزه و در کوزه بود و در کوزه بود
اعلی کوزه کوزه و در کوزه بود و در کوزه بود
کوزه کوزه کوزه و در کوزه بود و در کوزه بود
کوزه کوزه کوزه و در کوزه بود و در کوزه بود
کوزه کوزه کوزه و در کوزه بود و در کوزه بود
کوزه کوزه کوزه و در کوزه بود و در کوزه بود
کوزه کوزه کوزه و در کوزه بود و در کوزه بود
کوزه کوزه کوزه و در کوزه بود و در کوزه بود
کوزه کوزه کوزه و در کوزه بود و در کوزه بود

رنگ

زخمیت

۳۲

کنند بر وجه بر کوزه در روز شنبه انداخته مانده تا یک روز بعد از آن بر وجه بر کوزه
و پنج بار بویونت اندوزن کدوم اورا مانده ساخته و ز قند ساه لپه را شکر وزن
چهار دهم کوزه شد و لقا بهر وقت چهار یک کوزه بود و بویونت بر کوزه کوزه
و تاب بنام و سیم و چوبت سار و کر که اگر یک زمار و زره ساه سیم زمار زره را
در کوزه تر زره لقا بهر وقت یک کوزه بود سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره
نولقا بهر وقت یک کوزه بود سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم
عرق زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم
و پنج بویونت بر کوزه سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره
کوزه یک بویونت انداخته بر نامه آینه کتاب کرده و روز شنبه تا یک روز بعد از آن
بره زره اورا سینه زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره
کا سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره
رانا سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره
مانده سیمون کا سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم
سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم
وزره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره
با سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره
اورا مانده ساخته و یک بویونت کا سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم
نکرور اورا زمار زره سیمون انداخته سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم
نور و وجه بنام سیمون سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره

در روز شنبه

در پیش بر سر نهادن صحت با بویونت بر کوزه کوزه و پنج بار بویونت بر کوزه کوزه
و پنج بویونت بر کوزه کوزه کوزه کوزه کوزه کوزه کوزه کوزه کوزه کوزه
بویونت بر کوزه کوزه کوزه کوزه کوزه کوزه کوزه کوزه کوزه کوزه کوزه
بره زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم
رانا سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره
مانده سیمون کا سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم
سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم
وزره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره
با سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره
اورا مانده ساخته و یک بویونت کا سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم
نکرور اورا زمار زره سیمون انداخته سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم
نور و وجه بنام سیمون سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره سینه سیم زمار زره

صدوقت پس اندر هر روز سه بار در سجده روزه سگرف روزه باریک و بسج اول در
 یک روز سگرف روزه بود و روز دیگر بعد از آن کمال نموده خاکساخته و روز
 اول وقت روزه روزه با اب و لاده چهار طرف نموده مکانش روز روز
 آتش و زنب بدم متمرکز سوال در جدم بکنند که مکانش و بعد از آن روز یک
 خوارمک ایستاده بود و گشتن سگرف کفکوس و روزه گمان و ده عدد و دو کاه
 کفکوس سبب تمام کفکوس کند و سبب گمان روزه و روزه روزه
 بایش که ان کا بعد از آن خاکساخته و روزه تا بر کند و روزه بار اقل کفکوس
 نموده خاکساخته تا بر کند و تمام از خاکساخته و روزه و میان کند کفکوس کل مال نموده
 باشد و کند و جای تمام روزه با روزه و وقت خاکساخته و ان روزه و دن
 باشد و چند روز کفکوس نموده آتش چهار بار سبب روزه سبب کفکوس و سبب
 روزه تا بر کند و سبب گمان سگرف کفکوس و لاده و الو از روزه و یک روز
 با آن خوارمک کفکوس که سبب تمام طلعه سبب تمام کفکوس و روز روز
 سگرف روزه کند بعد از روز و روز در کفکوس بعد از روز و روز کفکوس
 و روزه کفکوس بعد از روز و روزه سبب بعد از روز و روز کفکوس و روز
 حرق تمام چنان بعد از آن یک کفکوس و روزه در میان حرق از خاکساخته حرق
 و روزه کفکوس کل از خاکساخته کفکوس و روزه و یک روز کفکوس که روزه سگرف
 و حرق تمام و تمام سبب کفکوس کفکوس تمام کفکوس کفکوس کفکوس
 کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس
 کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس
 کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس

تایب می در شود
 آب بار خند کدام

سفرینه سبب تمام کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس
 کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس
 کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس
 کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس
 کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس
 کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس
 کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس
 کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس
 کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس کفکوس

کفکوس

کوفتند و کتبه هم دوام در خواست است ...
 بخوردند آب یعنی رود را بارها بر سر ساخته در قدری ...
 امیرند و این کتبه را بخوردند و اسهال یعنی را خورند ...
 بهی سکنجینی برین کتبه است بجز کتبه ای که در همراهان باشد که ماول کتبه است ...
 یادایان از خجیل ترکیل یک نیمام نبات ده شنبه که کتبه نمونه روز اول وقت باشد و بند روز دوم ...
 روز سوم یکم با آب طلا نماید و یک خشم بر جان بکند و در هر روز که کتبه در موده کتبه ...
 و آن کتبه ای که در آب انداخته شود ...
 با و بان نمیکند برین در هر مکنان بر یک باوی کتبه نمونه ...
 و در ده کتبه که با شکم باشد بطن نماید بر جای ...
 کرده باشند باید که اخت و سنگ نوز را با جانم با بکرد ...
 در پیش کرد کان را اجرت کل داده بود و بنیان ...
 در هم نبرد یک باشد با کم شش کتبه ...
 در او کرب باید کرد و یک نباید ساخت و کتبه ...
 موند و میان سفرش سوزش بر یک دوام بکند و کرب ...
 یا آب که مسامد حسن نم باشد و با نم نموده ...
 و در موی آن خورده وقت بنماید و خنجر ...
 خجیل ببلندگی از نوز و کتبه بی با نم ...
 سوزش و جوش شیر باوی انبرد و کتبه ...

کوفتند و کتبه هم دوام در خواست است ...
 بخوردند آب یعنی رود را بارها بر سر ساخته در قدری ...
 امیرند و این کتبه را بخوردند و اسهال یعنی را خورند ...
 بهی سکنجینی برین کتبه است بجز کتبه ای که در همراهان باشد که ماول کتبه است ...
 یادایان از خجیل ترکیل یک نیمام نبات ده شنبه که کتبه نمونه روز اول وقت باشد و بند روز دوم ...
 روز سوم یکم با آب طلا نماید و یک خشم بر جان بکند و در هر روز که کتبه در موده کتبه ...
 و آن کتبه ای که در آب انداخته شود ...
 با و بان نمیکند برین در هر مکنان بر یک باوی کتبه نمونه ...
 و در ده کتبه که با شکم باشد بطن نماید بر جای ...
 کرده باشند باید که اخت و سنگ نوز را با جانم با بکرد ...
 در پیش کرد کان را اجرت کل داده بود و بنیان ...
 در هم نبرد یک باشد با کم شش کتبه ...
 در او کرب باید کرد و یک نباید ساخت و کتبه ...
 موند و میان سفرش سوزش بر یک دوام بکند و کرب ...
 یا آب که مسامد حسن نم باشد و با نم نموده ...
 و در موی آن خورده وقت بنماید و خنجر ...
 خجیل ببلندگی از نوز و کتبه بی با نم ...
 سوزش و جوش شیر باوی انبرد و کتبه ...

انچه در کتاب کبریا آمده است که در عهد عیسی مسیح ...
اسمهال بود و سر او را که در کتاب کبریا آمده است ...
سجده بخوردند و یکی شام و دندان سرد که اسمهال ...
نیست چون در عهد عیسی مسیح آمده است که در کتاب کبریا ...
گفته است که سفوف را از عهد عیسی مسیح ...
و در عهد عیسی مسیح در حال بار بار در کتاب کبریا ...
بیت اسما که در عهد عیسی مسیح آمده است ...
مفصل است که در عهد عیسی مسیح آمده است ...
عجوه باشد که در عهد عیسی مسیح آمده است ...
کرده در عهد عیسی مسیح آمده است ...
نجات در عهد عیسی مسیح آمده است ...
زین طریقی است که در عهد عیسی مسیح آمده است ...
خوبی باز اسما که در عهد عیسی مسیح آمده است ...
نات است که در عهد عیسی مسیح آمده است ...
بچه زنی است که در عهد عیسی مسیح آمده است ...
و یکی از عهد عیسی مسیح آمده است ...
همچون کرده محسوس است که در عهد عیسی مسیح آمده است ...
مورد و شیره از آن که در عهد عیسی مسیح آمده است ...

Handwritten text on the left margin, partially obscured and illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text on the right margin, partially obscured and illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page.

درد در دندان و ...
عروق بزرگ ...
بزرگ ...
نوع ...
سعی کرده و ...
خاصیت ...
سبب ...

بزرگ ...
نوع ...
سعی کرده و ...
خاصیت ...
سبب ...

درد در دندان و ...
عروق بزرگ ...
بزرگ ...
نوع ...
سعی کرده و ...
خاصیت ...
سبب ...

بزرگ ...
نوع ...
سعی کرده و ...
خاصیت ...
سبب ...

مکنه حضرت در کوبه و مصلح خوش نموده و...
طبع کسور و عسلط است...
لاکنه و مصلح خوش نموده و...
دارد و بغیر او در معده باک...
مصلح بر اثر ایرون مکنه است...
بر انداختن از شکم بار دارد...
شیر خوردن است کوه...
کتب حضرت تارخ چشم...
معده کوه طبع معتدل است...
تیمه نند مصلح باکلان...
طبع معده را قوت کند...
است از معدن...
سنگ کرده و مشابه...
طبع ام و حکم است...
تیمه نند مصلح باکلان...
بج نند مصلح خوش...
از این سیاوه طبع را...
مصلح خوش نموده و...

یاره کند حضرت...
نار و او مهر...
خشک است...
بشیر بار...
از شب افزاید...
طبع ام و حکم...
رژبان دار...
خوف برنی...
طبع کسور...
نند مصلح...
طبع معتدل...
طبع معده...
خوردن است...
مصلح باک...
رو و نوار...
نند مصلح...
مصلح مصلح...
از نند مصلح...

صواعق و...

یاره...

شکلی می خوردند و در حال طبع کرده و تراب طبع هم چهار انگشت خوردند
سرور از این مصلح مارد و ما در اول ام خوردند و با طبع کرد و خشک
تفع معده نفوس و اسهال خون را مانع مفر کسود از امثال او در مصلح
ماز بحمل و فضل خوردند کسوت خوب طبع معده است تفع خوب بدان
و منی مفر از مفر بسیار خوردند مغم آنکه در مصلح لشراب لید خوردند
طبع کسوت تفع معده کم را رنگ است مفر است سبز زرافه
مصلح بد از حد و فعل خوردند کسوت طبع کم و خشک است تفع خون
نولد کنند مفر بود و مصلح بلدی و زده خوردند کسوت طبع کم غلط
کس تفع باد کس و در دیار و مفر خوب و سوزا در مصلح بخل مروزه
خوردند کس و طبع کم و خشک است تفع استقا مفر چشم و فاع
را بد است مصلح با فاع و صید خوردند کسوت موط طبع کم را سید
میدان است تفع فون و فانی را بد و مفر سیدین لا و کس و مصلح
رو عتبار و لذت خوردند کسوت طبع کم و خشک است تفع مفر
است مفر سیدین و مصلح مروزه و کس خوردند کسوت
معدل و خشک است تفع در وقت و مفر است مفر عصبها خشک
کند مصلح مروزه زیاد به خوردند کسوت طبع کم و خشک است تفع مفاصل را نیک
مفر است فون در معده ارد و مصلح بحمل و دال مغم خوردند طبع کم
خشک و غلیظ است تفع است و فون را مفر است مفر معده را بد است

مصلح

د مفر است کس و کس و مصلح با کس و فضل خوردند طبع کم و مفر است تفع
خوردند را اندازد آنکه مفر است کس و کس و مصلح کس و مفر است تفع
طبع کم و تراب و غلیظ است تفع است از مفر است مغم و زرده ارد
مصلح با مصلح و مفر خوردند کسوت طبع در مزاج معتدل تفع و کسوت از این
مفر است معده را مصلح کند مصلح بخس و مروزه خان خوردند مغم و سید
مصلح طبع کرد و خشک است تفع کسوت از مفر معده را کسوت مفر است
طبع را بد است مصلح بار و غز بسیار و شیرین خوردند مصلح طبع کم و تراب است تفع
تفع را رنگ است و منی را مفر است مفر معده مصلح را بد است مصلح
مصلح و است کام خوردند مصلح طبع کرد و خشک است تفع کم مکر را کسوت مفر است
فون و در دشت کم ارد مصلح با کسوت کس خوردند و مصلح کسوت مفر است
مصلح کم را کسوت مفر معده از زمان در القوه را کسوت مصلح با کسوت
و کس خوردند و با طبع کرد و غلیظ است تفع مزاج کم را کسوت مفر است با کس
ارد و قوه اندک مصلح را کسوت مصلح طبع کرد و خشک است تفع مفاصل را کسوت
و کسوت مفر است تفع و فانی را بد است مصلح کسوت مفر است خوردند
طبع کم و تراب است تفع مصلح با بدن قوت کند مفر است در مفاصل است
مصلح با مروزه مغم خوردند مروزه با مصلح کسوت و فاع است تفع مزاج کم را کسوت
مفر است با و کس و در و ارد و مصلح شیر و سوزا و فاع کسوت مصلح کسوت
و فاع است تفع مغم معده را کسوت مفر است مفر است مصلح کسوت
و در مصلح با کسوت خوردند مصلح کم و غلیظ است تفع اندام لا قوت و بد است

ک

۶

بجهت نقل بود مصدق بافضل و در حین خوردن زهره کم مریح طبع لطیف
 مغزوق باه لقع خون صندف میدا کند کلور را نرم و اللو مغزوق ندر اللو مصدق
 پاک و قفل و سکر خوردن صندف کم مریح طبع کم و زکات منفعت ندر اللو
 طبع سخت کند سر بود است مصدق مانند و قفل نوره خوردن برضه طبع
 و عذیب است لقع گشت کمر را نیک است مغزوق با قویخ آرد و مصدق
 و نیک خوردن با بیا قویخ در سینه با کام و طبع برود است لقع روشن
 نیک بود و خون صاف کند مغزوق قوت مردی بیرو مصدق با قویخ با هم
 کاسخ طبع بقویخ کرد و خشک است و بقویخ گرم و تر لقع حرارت را
 است مغزوق سر فر را زبان و اللو مصدق با سندان هم خوردن مصدق
 کوشش طبع گرم حرکت شش کرده ام کند و در وقت بیرون مغزوق در
 آرد و مصدق گرم مزاج را بدست با کام بود و در حق حل خوردن سندان کلام و حرکت
 لقع بلغم سرد و کام شکم نیک مغزوق و بود معده کرد و مصدق با کام خوردن
 کوشش طبع سرد و حرکت و او که تر است لقع معده قور کند و قوت فلانیت و
 و خار صغیر و در دفع کند مغزوق گرم بسیار اللو و مصدق به نیک و سر خوردن
 کند طبع گرم و تر است لقع بیخ جماع قوت باه و نفوذ لاولو و مغزوق
 را بدست مصدق با نبات و در کوشش و شان خوردن لقم طبع گرم و تر است
 لقع مادن کند و نوزاد سرد مغزوق و در کوشش اللو مصدق گرم مزاج
 کبر خوردن تر است طبع گرم خشک است لقع معده را نیکو قویخ لول را بد مغزوق
 مولد باه لقع و کوشش عذیب میدا کند مصدق با کوشش و سر خوردن ندر
 لقع

طبع گرم و خشک است لقع معده را قویخ کند و نوزاد سرد مغزوق حرارت را نیکو
 مصدق کسریا با بیا خوردن طبع مل مریح دارد و لقع خوردن قویخ کند
 در وقت آرد و قوت کم و در مصدق با بود خوردن آفتاب طبع کم خشک است لقع با بود
 و مقوی معده است مغزوق قوه باه کم کند مصدق به دو خوردن طبع کم
 و خشک است لقع طعام لوار و با بیا کند مغزوق آب ریت کم کند مصدق
 غوره خوردن را سبب طبع کم و خشک است لقع با و ان کند طعام لوار و لقع
 کم است مصدق با سبب خوردن سبب طبع کم و تر است لقع قوت لیل و در سینه او
 مغزوق در چشم را زبان دارد مصدق با بیا خوردن طبع کم خشک است لقع
 قوت را نیکو باه لدر داده کند مغزوق مریح کم را زبان است مصدق با با نیک خوردن
 و ملین است طبع کم و تر است لقع با و ان کند و در وقت سرد مغزوق حرور را نیکو
 مصدق کوشش خوردن قویخ طبع کم و خشک است لقع قوت دل و معده و در وقت
 را زبان دارد و لقع چشم کند مصدق کسریا با خوردن قوه خوراک طبع کم خشک است
 لقع و در وقت نیکو مغزوق چشم ناریک کند مصدق با بیا خوردن قویخ نیکو است طبع
 کم و تر است لقع آب و طبع لایتم دارد مغزوق با و ان کند و لقع لقم مصدق با
 کوشش قویخ خوردن شفا نایط طبع گرم و تر است و لقم معادل لقع گرم را نیکو است
 و طبع لایتم دارد مغزوق زهار و در اللو مصدق با فضل و در حین خوردن قویخ
 الجمعا طبع گرم و تر است لقع معده در کوشش لقم نایط معده لقم لقم خوردن
 ناریک چشم آرد مصدق و در نایط خوردن نیکو است طبع کم و خشک است لقع متضج افلا
 سرد و در لقم آرد لقم معده و مشابه است مصدق با در حین خوردن فضل

159
75

~~Handwritten Arabic script, heavily crossed out with multiple horizontal lines.~~

~~Handwritten Arabic script, heavily crossed out with multiple horizontal lines.~~

~~Handwritten Arabic script, heavily crossed out with multiple horizontal lines.~~

~~Large, highly stylized and illegible handwritten signature or scribble.~~

کتاب الفکر فی تفسیر

This book belongs to
Nasir Ali Baharany
(Dabir Mahir)

۱۶۸

~~Faded handwritten Arabic script, mostly illegible due to fading and bleed-through.~~

~~Faded handwritten Arabic script, mostly illegible.~~

شماره
شماره

شماره

شماره

شماره

d

pr. m. appear
9-12-52

10.

شماره

foliated .110190.
JM

END OF REEL
PLEASE REWIND

